

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 31.октобра 2011. године

Да КОНСТАТУЈЕМО да је ту:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћници Мустафа Радонићи и Наташа Кандић,**
- **Браниоци: Небојша Перовић, Мршовић, Борковић, Вуковић, Крстић, за Палибрк Драгана јавља се адвокат Милош Јовковић и**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко мења колеге Крсту Бобота и Петронијевића.

АДВ.МИЛОШ ЈОВКОВИЋ: Палибрк ме је синоћ обавестио да вероватно колеге Петронијевић и Крсто Бобот неће моћи да дођу, па ако могу ја да их мењам, сад не знам, доставићу наравно пуномоћје, а ако не неко од колега ко их је можда раније мењао, с обзиром да колико знам Палибрк има заменичко пуномоћје у предмету и за колегу Петронијевића и за Крсту Бобота па ако могу ја да се јавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су сагласни, значи Бобан Богићевић и Топлица Миладиновић, ви сте сагласни? Добро. Затим, ко мења браниоца Вучића Шћепановића? Адвокат Радивојевић, кога нисам ни констатовала. Само да видимо да ли су још ту. Добро, то је то.

- **Од окривљених ту су Сокић, Кастратовић, Цветковић, Богићевић, Обрадовић, Николић, Момић, Корићанин Видоје и Вељко, затим Поповић, Миладиновић и Брновић.**
- **И ту су и тумачи Еда Радоман-Перковић и Гани Морина.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Успоставили смо видео-конференцијску везу са судом у Приштини где се данас налазе сведоци Фадил Бериша, Фатима Гаши и Туше Гаши. Дакле, да ли може режија да нам стави сада на мониторе слику суднице у Приштини? Добар дан. Да ли нас чујете, да пробамо прво да ли функционише превод, да ли сви чују? Да ли су окривљени добили слушалице? Браниоци имају? Да ли можемо да чујемо нешто да нас поздрави госпођа Гаши која је ту у суду у Приштини?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија добар дан, она не реагује, постављам питање да ли чује али не реагује, изгледа да има проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нас чују у суду у Приштини?

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКСА: Чули смо превод пре, али сад не чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете. Ево да питам сада да ли можете да се представите и да нам кажете ко је ту од сведока данас? Да ли можете да нам се представите, реците како се зовете?

СВЕДОК ТУШЕ ГАШИ: Туше Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да нам се представи господин из ЕУЛЕКС-а који је са вама?

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКСА. Алберто Паскуеро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Ја Вас молим да нам доставите у складу са Европском конвенцијом о пружању помоћи у кривичним стварима записник којим потврђујете предузимање ове радње и идентитет сведокиње. Сада ћемо прећи на испитивање сведокиње-оштећене Туше Гаши.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ТУШЕ ГАШИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Гаши, да ли можете претходно да нам дате Ваше личне податке? Дакле, како је име Вашег оца?

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Имер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени, година када сте рођени?

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: 26.08.1963. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1963? Где сте рођени?

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Село Рамон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште? Где је сада Ваше пребивалиште?

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Ћушка, општина Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање које је?

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо Вас позвали данас као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење, да ли сте га разумели?

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре давања исказа полаже се заклетва, па Вас молим да понављате за мном. Заклињем се.

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК-ОШТ.ТУШЕ ГАШИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо Вас због догађаја од 14. маја 1999. године да нам испричате шта се догодило Вама и шта се догодило са Вашим супругом? Ви сте супруга Хакија Гашија?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете шта се догодило 14. маја?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Значи, нећемо Вас прекидати, испричајте, иза тога ћемо да Вам постављамо питања.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ујутро 14. маја 1999. године ван наше куће приметили смо пламен и дим избијен у другим кућама, осетили смо страх од пучњаве и ми смо изашли на балкон наше куће, био сам са двоје деце, шурак са његовом женом и малим сином и имали смо једна мала врата са нашим комшијом Гашијем и он је ту био са својом породицом. Ушла је војска и полиција, врата су била мало нижа, а кућа мало више, они кад су се приближили вратима цела породица је била у седећем ставу. Један од војника почео је да уђе унутра, уз степенице тамо на балкону ушао је унутра, био је маскиран, имао је један шешир, изгледао је страшно и било је страшно и видети како изгледају. Остали су били испред балкона у реду, нисмо смели да подигнемо главу и да погледамо како су изгледали него само доле смо видели шта су имали од обуће. Уперили су у нас аутомате, прво су нам рекли све што имате код себе лична документа, злато, новац избаците испред себе. Ја сам извадила личну карту, то сам бацила ту испред себе и мој муж исто тако је урадио. Један од њих покупио је све то што смо бацили испред себе, сећам се да је покупио личне карте, имала сам неки новац, не марке него само онај новац, није било ту пуно, то сам бацила ту испред себе, они су то покупили руком и бацили на балкон на другом спрату. Један од њих је дошао, рекао је мом супруг отвори новчаник и кад је видео да нема новца питао је зашто немате новца и почео да га туче. Он је који је био унутра аутоматом је ударио по прозорима, страшно смо се осећали од његове вике, онда су замолили Селима и његову породицу да изађу код нас и ту смо биле обе породице заједно. Када су тукли мог супруга онда су га приморавали да улази унутра. Тог тренутка сам приметила да један од њих бацио је нешто на другом спрату, знам кад је пукло стакло и приметила сам пламен. Онда су приморали супруга да улази унутра у ходник, само сам чула да «немам, немам» кад је рекао. Те речи сам чула само кад је рекао да нема. Кад је изашао рекао је «Хакијеву децу уведите унутра». Моја деца су била поред мене и једно дете мог шурака било је

поред мене. Извесно време су чекали и бог нас је спасио јер могли су да нам узимају и децу. Узели су Маџуна Гашија, Селимовог сина који је био горе на балкону, ухватили су га за косу и они су покушали да га уведу унутра. Онда је и Хатице, која је исто тако привукла Маџуна при себи и рекла је да то није Хакијев син. Након извесног времена Хакију су наслонили за врата ходника, а рекли су Хакијевој жени да уђе унутра. Ја сам умала и ушла сам унутра. Кад сам ушла у ходник видела сам неколико аутоматске цеви поред врата и осетила сам се страшно. Они су нешто говорили, али ја нисам разумела шта су ми говорили, јер су говорили српским језиком. Ја сам само дигла тако рамена, а један аутоматску цев подигао је Халиму нагоре, а он је рекао да се ја скидам, али ја то нисам разумела и кад је видео да ја не разумем рекао је да хоће новац и онда сам се окренула леђа и у чарапама сам имала 200 марака, извадила сам тај новац и дала сам једном, али они који су били са моје леве стране и ухватили су тај новац и нису могли да га поделе, а један други ме је ухватио за раме, увео ме у собу близу ходника и кад сам ушла унутра онда сам се стварно страшно осећала да ми се не догоди неко зло. Окренула сам главу да ли ће увести и мог мужа, али њега нисам видела. Кад су ме увели у ту собу они су ме претресали да ли имам новца још или не. Ја нисам имала. Онда су изашли, али мени ништа нису рекли, они су ишли испред мене, ја иза, могли су да ме убију и свашта да раде, али ја нисам знала да говорим српски. Кад сам изашла у ходник један је изашао на вратима балкона и рекао је Селимовој жени «ти сад треба да уђеш унутра». Ја сам се с њом срела на степеницама балкона и рекла «шта раде они». Ја нисам могла ништа да јој кажем да траже новац, јер сам била уплашена, али за нешто лоше што нису урадили ја нисам могла да кажем иако су били непријатељи, али ја то нисам могла рећи да су радили нешто лоше, само паре што су тражили. Онда сам седела на оном месту где сам претходно била. Ушла је Селимова жена и ја сам чула како је рекла да нема и онда је један од њих изашао напоље и на другом спрату избила је ватра из штале и стари шурак био је доле и ватра је избила са свих страна. Онда су мужа зауставили на степеницама ту на балкону, њега су малтретирали пред целом породицом, онда је и Селимова жена изашла из тог ходника, онда су нас приморали да идемо да се попнемо на трактор и он је био усред дворишта, а са свих страна је избила ватра. Онда нисам видела децу да ли су и они ту или нису, само ону старицу сам мислила да не оставим ту, ухватила сам је за руку, муж и стричев син они су натерали да седну заједно на балкон. Кад смо се попели на трактор онда смо рекли «боже, како ћемо кроз ову ватру да изађемо». Онда жене и деце Бајрама Гашија, од породице Бајрама Гашија попели су их на трактор у нашем дворишту, било је пуно војника и полицајаца, онда су кроз врата изашли, имала сам

двоје деце, као свака мајка за децу, онда покрила сам рукама главу своје деце и нешто је изгорело тамо као нека пластика и делови тог пожара су пали по телима наших. Онда смо изашли и онај старији шурак возио је трактор. Кад смо изашли било је пуно војника и полицајаца ту у реду испред врата, односно капије. Ја сам одмах рекла «Хаки је остао унутра, ајде ти пођи можда ће они да изађу» и ја сам изашла. Деца су била мала и почела су да вичу. Мајка и отац су остали. Онда сам рекла «хајде мајко и отац ће доћи». Онда цело насеље пре него што смо стигли код махале Чекових онда су нас зауставили, било је и других војника ту и ове стране на трактору биле су са даскама, ту смо ми седели и стајали. Један војник је имао реденик рос, онда су почели по тим даскама да ударају и рекли сте баците злато које имате. Ми смо рекли «ми немамо овде злато, јер смо већ дали», а једна жена имала је један прстен, извадила тај прстен и дала. Тукли су ту Халита, био је скроз крвав, онда је опрао главу код једног извора. Онда смо изашли на улицу и стигли смо до «Заставе», то је фабрика, ту су нас зауставили и путем неко је рекао убиће га, неко је рекао неће га убити, неко каже пустиће га и ту смо стали сат, два, не знам тачно колико времена је прошло и рекли су да се не вратимо главним путем асфалтираним, него једном другом улицом и кад смо се вратили све куће су већ биле запаљене, било је страшно, нико није био остао у селу, стигли смо до куће и кад смо стигли тамо Зелфија је сишла прва с трактора и рекла је «ти имаш малу децу остани са децом», а ја ћу видети шта се догодило са синовима. Кад је ушла цела кућа је већ била запаљена и то је било већ гареж. Када сам ушла онда су ме питали шта је Хаки имао од обуће. Рекла сам ципеле, папуче, односно ципеле, а папуче које су биле унутра оне су биле испред врата јер су биле изгореле. Ја сам рекла можда је он то носио када је већ ушао унутра. Кад смо ушли унутра ништа нисмо видели, само пламен и дим, кров је све био пао унутра и још је горео, ја ништа нисам знала, ја нисам ни знала да су они били унутра. Неко је рекао можда су их водили негде нешто друго, онда смо ишли у кућу Садика Гашија и једина кућа у насељу која је остала, мала кућа која је била цела. Онда још једна друга кућа мало горе Мухарема Гашија и тамо смо ушли. Нисмо имали ни хлеба, то је све већ било изгорело. Онда сам када сам видела да куће горе онда сам ухватила сина и за остале нисмо ни знали где су. Након три дана обавестио је Алит да су синови убијени. Ми нисмо знали да ли су побегли или их је неко водио, али они су нам рекли да су их нашли мртве и да су их сахранили. Ја сам му рекла «зашто ме ниси звао да их видим». Он ми је рекао «да ти ниси имала шта да видиш». Рекла сам зашто. Рекао ми је они су убијени и изгорели су тотално. Ја нисам знала, само сам питала а где су их убијали. Рекао је није битно где су их убијали. Касније сам ишла са Зулфијом, ушли смо са децом, млађи син је почео да плаче,

прошли смо поред куће и онда сам приметила рупе од метака. Ту сам видела да су они били убијени и изгорели, па сам питала шта је то било, како је то збило тако, па рекли су «ево овде су нам убијали мужеве». Након два, три дана старији син је дошао са Зулфијиним сином, питао ме «мајко, јеси ли видела гроб ту испред куће у дворишту. Не, мајко ја не знам чији је то гроб, мајко ту је отац и браћа од стрица су ту», а ја никада нисам чула да могу двојица да се сахране у једном гробу. Онда сам питала шурака да ли је то истина да су они у једном гробу, он каже «да Хакију су остали само неке кости, а онај други само смо му купили кости и ставили у једну најлонску кесу». Ми смо могли два гроба да отворимо ту, али ми смо их сахранили само на једну раку. Рекла сам, е сад не знам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако је то то, реците ми још да ли сам ја добро разумела да су Селим и Хаки сахрањени заједно?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, да у једном гробу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вршена касније ексхумација?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да. Не знам тачно, али након два и по месеца чини ми се. Могуће да није тачан датум, али отприлике је то тако и онда је извршена обдукција, односно експертиза, односно вештачење. Чини ми се да су били лекари из Хага или одакле су били није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате нешто.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Они су вадили ту те кости и узели и онда су сахранили све они који су били заједно убијени у једном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате како је обављена експертиза и како је утврђено који су и чији остаци? Да ли су Вама предати остаци Вашег супруга?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о томе како је обављена ДНК анализа?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, о чему ја не знам, стварно не знам, мој шурак се са тиме бавио а ја не знам то, мој девер односно, бавио се тиме, ја не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове Ваш девер?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Халид Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Халид Гаши? Добро. Реците ми још да ли памтите некога од војника из ових ситуација које сте описивали, рецимо оне који су били у кући, оне који су вам узели новац, како су изгледали? Да ли било кога од њих памтите?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не могу описивати никог, јер да је од те страхоте да сте ме питали за неког мог детета не бих могла описивати. Ја сам се уплашила од смрти, јер сам доживела један страشان догађај и

сваки дан преко телевизије се видело и чуло шта се догађа, ја нисам ни знала како сам изашла од страха и не могу да кажем да неког познајем или да вам кажем како изгледа. Они су носили мараме тамо везане на глави, имали су разне капе ове горе које се виде, као шешири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А боја униформе како је била?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не могу да кажем о боји униформе, да су били у белим униформама ја бих рекла да су биле све црне јер су нам биле уперене аутоматске пушке, цеви аутоматског оружја и од страха нисам гледала, само сам видела обућу, односно чизме на њиховим ногама. Оно о чему не знам, нисам сигурна не могу ни да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, причали сте о претресу који су извршили војници када су Вас претресали да ли је било нечега непријатног у том претресу?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да. Не, рекла сам и на почетку иако су моји непријатељи јер су ми убили мужа и малтретирали, оно што нису учинили не могу да препишем никоме, јер и ја имам да умрем. Да су ме претресали да, то сам рекла, да су ми рекли да се скинем да ме контролишу, то нису рекли, то само то што сам причала то се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли ви потражујете неку одштету, да ли имате захтев за одштету и да ли опредељујете висину?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Поновите ми још једном молим Вас, јер нисам ове друге речи, остале речи разумела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли постављате захтев за накнаду штете?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, тражим, јер остала сам са двоје малолетне деце на улици, узели су главу породице и ја то тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За смрт супруга или за тај новац који Вам је одузет или за шта, дакле, да ли опредељујете висину тог?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ево слушајте, за смрт мог супруга нема компензације, нема надокнаде, али ја тражим и за смрт супруга и за све оно што ми је учињено за целокупну штету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тужилац има питања? Прелазимо сада на ту фазу? Само моменат, уколико због здравственог стања желите да направимо паузу Ви нам сада реците?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, не, само ви продужите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођо Гаши, ја сам Драгољуб Станковић, заступник оптужнице. Имао бих само пар питања. Колико је сати било када сте учили војску и полицију, како Ви кажете?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: У нашој кући мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ја не знам тачно колико је било сати, али када сам скинула мој ручни сат он је стао, није радио, ја сам га бацила, они су га оставили на балкону, нису га узели и када сам се ја вратила и узела тај сат, да ли је то било пола девет или осам и двадесетпет минута, не знам тачно, можда и грешим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете «наша кућа», је ли то мислите на кућу Хакија Гашија?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је вас тада било у кући?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Било је нас деветоро, деветоро је било нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли можете именом и презименом да набројите укућане који су били с Вама у том моменту?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, да. Туша Гаши, Хаки Гаши, Хисни Гаши, Ветон Гаши, Софе Гаши, Халид Гаши, Поне Гаши, Рифе Гаши, Алдит Гаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези имена да ли бисте могли још нешто да нам разјасните. Ви у Вашем исказу помињете шурак, његова жена, његова деца. Да ли бисте могли именом и презименом да означите на кога сте мислили?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Халид Гаши, је стари девер, Риза Гаши је његова жена, а онај други је унук од девера, деверов унук.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам ја Вас добро разумео или сте Ви у Вашем казивању рекли да сте из Ваше куће отишли у двориште Халида Гашија?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, нисте ме добро разумели, ја сам била заједно са Халид Гашијем у једној кући, а породица Селима Гашија је дошла у наше двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми још нешто. Поред Ваше куће, односно куће Хакија Гашија, које су ту најближе куће и чије су то куће?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Најближа је била Селимова кућа, то са стране је Садик Гашија, Халид Гашија, Исмет Гашија, Бајрам Гашија, друге су мало више од нас, Мухарем Гаши, Љиман Гаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли тај део села Ћушка где се налазе те куће које сад набрајате носи неки назив, да ли је то неко посебно насеље или је саставни део Ћушке?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: То је Дечанска махала, односно насеље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам сад овако, колико је та Дечанска махала удаљена од гробља и насеља Хасан Бећ?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ми кад изађемо на главну улицу то је један километар на путу за Приштину, а Хасан Бећ када то иде пречицом не могу да кажем тачно, али тамо поред споменика није далеко, али кад

се изађе на главни пут онда је мало даље, али углавном није много далеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Дечанска махала где сте Ви живели, где живите сада ближа главном путу Пећ-Приштина или насељу Хасан Бећ и колико је удаљена од главног пута?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Наша махала је километар од пута, а Хасан Бећаја то је исти правац, али је мало ниже од наше махале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви ушли у тракторске приколице и када сте кренули, да ли сте одмах изашли на пут, или сте прошли кроз село па неким другим путем дошли до главног овог пута према Пећи? Да ли има ту неки прилаз до главног пута?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, ми смо ишли оним путем који постоји и онда смо изашли директно на асфалт, односно на главни пут, али када смо се вратили нису нам дозволили да идемо главним путем, него по махали тамо где су ове породице Чеку, значи то је већ други пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте кренули први пут према Пећи да ли је био неко од полиције или војске да Вас усмерава где ћете кренути?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, полиција и војска чим смо изашли, прекорачили капију и онда су рекли «ви сте тражили Албанију, па сад ћете ићи тамо, ми ћемо вас послати тамо».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко вам је то рекао и како је био обучен?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, не, тога што се не сећам ја не могу да кажем ко је тај био. То је било страшно, јер ја сам почела да плачем, муж је остао унутра, да сам видела свог детета кад ти неко упира аутомат онда не можеш да запамтиш кога си видела, јер то је било страшно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај који вас је усмеравао, да ли је ишао пешице или је возио нека кола, да ли сте кола можда запамтили ако је био у колима?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не. Он који се обратио нама он је био пешке, никаква кола нисам видела и није ми познато да ли су имали неко возило или нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се вратили из Пећи од фабрике поново у насеље, Дечанско насеље, да ли се сећате колико је кућа ту било упаљено и чије су куће биле упаљене?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, кућа Халита Гашија, са ким сам ја била, Селим Гашија, Бајрам Гашија, Али Гашија, Сабан Гашија, Ниман Гашија, Изета Гашија. Кућа Сади Гашија није изгорела, јер су они били побегли и отишли за Нови Пазар пре овог догађаја и кућа Мухарем Гашија је била тамо на почетку кад је ушла војска и полиција, не

главним путем него тамо сеоским друмом, она је остала неизгорела, све остале су биле изгореле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то укупно кућа које су упаљене?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: У нашем насељу мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Па ја сам све навела именима чије су биле те куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кад причате о војсци стално употребљавате термин војска и полиција. На основу чега тврдите да су били и војска и полиција и како разликујете ове јединице?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Те јединице ми врло добро разликујемо по униформама и путем кад смо ишли па и у кући, пут је био пун војника и полицајаца и у тој махали где су Чекови тамо и малопре сам и рекла нека бог казни онога који је учинио тако страшно дело. Он је био толико страшан и кад је ударио аутоматом на оним даскама трактору то само ненормалан човек не би се уплашио, иначе не постоји човек који не би осетио страх у том тренутку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас морам питати још нешто. Ти људи који су ушли у двориште где сте се Ви налазили за њих причате да су војска и полиција. Како разликујете ко је војска, ко је полиција?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ја разликујем, рекла сам и на почетку и сада, ја разликујем који су носили две врсте униформе и војничка униформа и полицијска, али како су изгледали ти детаљи ја не могу да опишем, јер од страха да су носили сви и бела одела, односно униформе мени је изгледало да су носили црну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажете, разликујете униформе војске и полиције. По чему се те униформе разликују?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Рекла сам већ не могу да кажем биле су овакве или онакве, јер од страха, од тог ужаса нисам могла детаље да разликујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, неки су тукли Вашег супруга. Да ли је то била војска или је то била полиција која је тукла Вашег супруга?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Рекла сам на почетку и поново кажем и сто пута да ме питате исто бих одговорила они су га тукли, од страха ја нисам ни окренула главу да видим да ли је то сад војник био или полицајац, односно војници или полицајци. Он га је тукао и тукао га је страшно и то пред свима зато што није имао паре у новчанику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти војници које сте видели у Вашем дворишту, да ли су били наоружани?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Наоружани, носили су аутоматске пушке и кад су ми наслонили те цеви осетила сам хладноћу на врату и нисам смела ни да мрднем од њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су ушли у Ваше двориште да ли су пушке носили на рамену или у руци?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: У руци, када су дошли они су, ми смо били на балкону и онда су правили круг око нас и са упереним аутоматима према нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко пуцао?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: И од дворишта кад су ишли навише, јер оно што нисам видела ја не бих рекла никад, али кад су наишли ту су неко дрвеће је било. Е сад, како су носили оружје кад су ушли, ја не знам, али кад су стигли код нас знам да су нам уперили аутоматске цеви према нама и били су ту у реду неком, у неком строју, то сам запамтила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Констатујте да сведок приликом давања овог исказа како су држали пушке показује овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и рекла је «уперили су у нас».

Констатовано да показује, како тужилац такође показује тако што је подигао и као уперио пушку у висини груди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте ми одговорили на питање да ли је неко пуцао из тог оружја?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Мислите за онај тренутак док сам ја била у дворишту, је ли то питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тај тренутак и све време док их Ви видите и док одлазите из села да ли сте чули пуцњаву и да ли сте видели да је неко пуцао?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Оно што сам лично видела кад су дошли у наше двориште док смо ми били ту они нису пуцали, али оно кад су пуцали пре него што су дошли код нас да, то сам чула, али у дворишту не. Кажу да кад смо ми изашли ја нисам то чула јер сам се осећала страшно. То су речи, они су убијали то онда јер смо осетили, односно чули смо пуцњаве из аутоматског оружја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули пуцњаву из аутоматског оружја и у моменту када седате у трактор и одлазите из села?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, рекла сам да ја не. Ја сам плакала, викала, убили га, нису га убили, била сам концентрисана само ту, нисам ја мислила на ове пуцњаве тад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако бисмо Вам показали неке фотографије да ли бисте били у стању да препознате оне људе који су били у Вашем дворишту?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не. Рекла сам још на почетку не бих могла да препознам никог, јер да сам запамтила ја бих рекла одмах на

почетку «да препознајем тог и тог, али ето кажем да не препознајем, не знам никог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам у то време колико је Ваш старији син имао година и како се он зове?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Мој старији син имао је 11 година и зове се Фисник Гаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има питања од бранилаца? Изволите.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Моје прво питање би било да ли је сведокиња, везано за овај догађај, раније неком давала изјаву?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Дошли су неки људи, питали су како се то догодило, ја сам испричала јесте дошли су, питали су да ли вам је познат тај догађај, рекла сам јесте то се догодило, али ко су били ти људи ја не знам.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли можете да кажете кад је то било, је ли то било непосредно после овог догађаја или у неко скорије време?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не знам тачно, не могу да кажем да је то било тог и тог дана, али да су дошли доста њих, да су питали за тај догађај јесте и причала сам шта је било. Дакле, било је пуно људи и испричала сам догађај онако како је збио.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро хвала, само још једно питање. Када Вам је тужилац постављао питања, Ви сте рекли, изјашњавали сте се око кућа које су изгореле породице Гаши, а за кућу Садика Гашија рекли сте да је та породица побегла у Нови Пазар пре овог догађаја. Да ли сам Вас ја прво добро разумео, да ли можете то да потврдите?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, да. Они нису били у својој кући, они су били отишли за Нови Пазар, имали су своје рођаке тамо.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: А реците ми ако можете да се сетите, колико пре овог догађаја да ли су они уопште били ту за време бомбардовања, та породица Садика Гашија ако знате, то Вам је у комшилуку?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: За које бомбардовање мислите, то што је НАТО урадио или српско бомбардовање?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да, НАТО.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Тачно колико пре тог догађаја они су отишли и ја стварно не знам, али да су отишли знам.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Гаши, како се зове жена тог Садика Гашија? Нисам разумела, извините?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Заита Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли има двојица Садика Гашија, још неки Садик Гаши у насељу Хасан Бећ?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се зове жена то из Хасан Бећ?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Лирија Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко још од бранилаца има питања? Изволите господине Крстићу?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Једно питање само за госпођу Гаши. Дакле, да ли се знају имена свих мушкараца који су убијени 14. маја 1999. године у селу Ћушка?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Молим?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли се знају имена свих људи који су убијени 14. маја 1999? Да ли су позната имена свих, да ли је неко остао непознат, односно да ли је нечије тело остало неидентификовано?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Питате да ли се знају имена?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да, да ли су сви познати који су убијени?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ево слушајте, у три собе код Хасан Бећа рекли су, али ја нисам видела својим очима али чула сам да нису имали шта да сахране, јер су се потпуно изгорели, а рекли су да неки посмртни остаци нису били комплетни. Ја својим очима нисам видела, али тако се говорило и тако сам чула.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Моје питање је било мало другачије, дакле, да ли су познати сви који су убијени, да ли је неко остао неидентификован, дакле, на пример да је пронађено нечије тело а да се није знало коме припада? Не говорим само о том тренутку, него и мало касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад мало касније, како мало касније, причамо о догађају од 14. маја?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Мислио сам у тренутку сазнања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког сазнања?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, схватила сам сад шта ме питате, али мени то није познато.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци изволите.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ја бих само госпођу Гаши питао, изјаснила се о том наоружаном лицу које је тражило новац, да је имао шешир на глави, па бих само питао да ли су и та друга лица имала исто шешире или су имали неку другу врсту капе, јер тужилац је већ питао код полиције и војске па ме занима само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве, на глави шта су имали?

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Да, на глави шта су имали и да ли су имали било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Слушајте, ја сам већ рекла, а рећи ћу још хиљаду пута, ја сам више запамтила само шта су имали од обуће, али онај први који ме је увео унутра и који је ушао и који је ударио аутоматом стакла тамо, он је имао један као шешир, једну дугачку капу и када су ме извели из собе и увели у другу собу ја сам ишла иза њих. Чим су они пошли ја сам иза њих и нисам знала где ме воде. Када сам изашла он је био тамо на углу ходника, памтим ту капу, а да само код њега, а ако је реч о свим осталима ту немам шта да кажем јер нисам запамтила, јер то је било страшно, тако сам се осећала и даље не знам.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Пошто сте рекли да идете иза њих, па претпостављам да сте могли видети, зато Вас то питам, али ако не можете да се сетите онда је то друго.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, не, не сећам се, ево већ сам рекла.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Добро, не инсистирам на томе.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Јер не могу да опишем.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ја бих само питао госпођу Гаши, пошто је говорила у једном делу свог исказа да не разуме српски кад је говорио војник неке речи, а опет каже да је разумела да се обратио «хоћу новац», па на ком језику је то изречено?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Албански. И ако је сада налази се негде и чује он тачно зна како ми је рекао и шта ми је рекао и како је аутоматском цеви подигао хаљину и тражио новац и имао друге цеви аутоматске наслоњене овде на врату и онда сам се окренула и извадила сам тај новац из чарапе што сам имала доле и тај новац сам му дала.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ја се извињавам, можда ја нисам чуо добро, на ком језику сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На албанском.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: На албанском? Добро, хвала Вам. Само сам хтео још једно питање судија, госпођа Гаши наравно није се о томе изјашњавала. Занима ме касније са осталим женама из села сте причали, да ли је било неких силовања код вас ту у Ћушки?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Колико је мени познато не.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од бранилаца? Изволите господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колико је село имало становника пре почетка бомбардовања?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ја се извињавам, али ја то не знам.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колико има кућа?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не знам ни колико кућа има, село Ћушка је велико село.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А колико је тај дан пошто сте били на тргу Хасан Бећ, колико је људи било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она није била у Хасан Бећу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, баш због тога питам зато што је тужилац питао за Хасан Бећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце, пазите он је разјашњавао због тога што има две групе тих породица Гаши, па је једна из Хасан Бећ, а једна из овог Дечанског, па је он онда разјашњавао којој породици она припада. Није она рекла да је ишла у Хасан Бећ него знате како је објаснила да је изашла на главни пут. Хоћете да Вам то понови?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Из Дечанске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Дечанске.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Из Дечанске махале, знам али је тужилац то питао. Судија, имаћу после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоцу то није било јасно. Добро. Неко још од бранилаца? Изволите господине Мршовићу.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Само судија да се надовежем пошто сте Ви разјаснили, поменули сте Лирију Гаши, чији је муж Садик, да ли сте је видели 14. маја?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Молим.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Кажем, поменули сте Лирију Гаши, чији је муж Садик Гаши када Вас је питала судија, па да ли сте видели Лирију Гаши 14. маја, да ли се сећате?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, нисам је видела, ја сам била на насељу Хасан Бећаја, нисам је видела.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја се извињавам, не питам за насеље Хасан Бећ него уопште да ли сте је видели када сте се вратили у село 14. маја, тог дана да ли сте је видели?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, нисам је видела јер она није у нашем насељу него у свом насељу, није имала она зашта да буде у нашем насељу.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још неко од бранилаца питања?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Разјаснио бих само једну ствар која ми је остала нејасна сведоку, у колико сати сте се пробудили Ви то јутро 14. маја?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Мислите тога дана?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да мислим тога дана.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Реците браниоцу да ли је било 7 или пола 8, шта је то, какво је то питање кад сте се пробудили ујутро.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У колико сати сте угледали куће и дим за који сте рекли да сте видели?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Дим од изгореле куће не могу ја да кажем сад или да гледам на сат кад сам видела да све гори, јер није имало се времена гледати се сат него само чувати децу и кућу. Ето то реците браниоцу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Шта сте прво тог дана, шта Вас је прво узнемирило, дим, да ли сте угледали војника неког српског или вест чули сте од комшија да је српска војска у селу?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Чули смо да долази полиција и војска и да је почело да гори насеље, то су речи Селима Гашија и стварно ја сам одмах децу покупила, старији син још је спавао, онда тог тренутка ушла је војска а остала деца још су спавала.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У ком тренутку сте ставили новац у чарапе?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: У ком тренутку?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Тога јутра кад смо устали јер се и пре говорило да је било масакра тамо и тамо и мој девер продао је био нешто и рекао је «ево овај новац да чуваш ако се нешто догоди теби и деци или нека болест да ти се нађе», ево то и Вама испричам и кад би ми рекао узми овај новац за децу, за болест ја сам то сакрила у чарапе и низ степенице. Кад сам ушла унутра видела сам Селима и рекао је ево војска и полиција улазе унутра и онда сам приметила дим, да ли је то Шабанова или Хаљитова кућа не знам и даље стварно немам шта да кажем.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли Вам је девер то јутро дао новац, нисам добро разумео?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, тога јутра, рекла сам.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А кад сте се изјаснили био је масакар тамо и тамо, кад сте чули то да је био масакар тамо и тамо?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Па чули смо тих дана кад су се догодили.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па је ли разлог био што Вам девер даје новац евентуална болест код деце или масакар тамо и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте одговарати госпођо Гаши.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Још неко од бранилаца? Господин Радивојевић, изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, ако може сведок да нам одговори за која места је чуо да је био масакар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја? Сачекајте да чујемо одговор. Нисмо Вас чули.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Реците браниоцу што пита за та места где су се догодили масакри питајте њега он вероватно зна боље од мене где су се ти масакри догодили, јер имао је више могућности.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли зна или не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она не мора да одговори на свако питање.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А како ћемо проверити исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а мислите да је ово питање за проверу истинитости?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за оцену истинитости исказа?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још неко питање?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само то питање ако може да ми одговори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте госпођо Гаши тога дана видели можда на путу људе из неких других села?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је можда претходних дана или месеци од почетка бомбардовања од краја марта 1999. године војска и полиција да ли су били у Вашем селу?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, било је месец дана пре и ту је било од улаза до излаза из села и понека кућа је изгорела ту и тамо и рекли су да не изађемо јер њихов циљ је био да праве тај масакар и онда су ишли редом, покупили мушкарце и негде тамо код Хасан Бећаја чини ми се тражили су прво оружје, а да смо имали оружје не би се догодио тај масакар. Онда рекао ми је девер да ли је сутрадан или кад, није ми тачно, рекли су «'ајде да предате оружје», а где да узмемо оружје да га предамо, онда су нам рекли да останемо кућама и да не идемо из села и «ми ћемо вас обезбедити, ми ћемо вас чувати», ето а они су нас стално и чували, ето то ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За када то причате?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: То је било месец дана пре, отприлике месец дана пре 14. маја, тачан датум се не сећам, али отприлике месец дана пре тог масакра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било у Вашем селу избеглица из неких других села или људи који су се ту склонили?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не знам тачан датум, али је било неколико из Брженика, то је део као Дарданија се зове, то је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли, извините?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Брженик, али неки то место зову и Дарданија 3. Они су били на пољани тамо са тракторима, а после тога, два-три дана после тога су се вратили својим кућама и више их нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било пре 14. маја?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Да, да пре 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко од бранилаца? Господине Мршовићу?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Па сад имам везано за тај догађај који помиње сведок пре 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, кад је војска дошла у село?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Јесте. Може ли да нам каже колико је отприлике војника тада она видела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дошли до Ваше куће тада пре овог 14. маја?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, пре 14. маја код наше куће ја нисам приметила, нисам видела, у селу да, али код нас не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле онда знате за тај догађај?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Знам, јер су позвали мог девера, ко га је звао из махале ја не знам, и он је отишао и њему су рекли «'ајде дођи јер дошла је полиција и војска и траже оружје» и онда су отишли сви скупа тамо. Шта су говорили и шта се догодило ја не знам, јер нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Мршовићу. Још неко од бранилаца? Оптужени, да ли неко има питања? Не. Пуномоћници? Господине Радоници.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Она је рекла да је старији син имао 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: 11 година, добро? А млађи?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: 5 година, Ветон Гаши имао је 5 година.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли би могла да нам каже колико је, ако је могла да процени, колико је војника ушло у њихово двориште тамо тог дана?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, не могу то да кажем јер и бранилац кад ме је питао нисам могла да одговорим, нити је постојала шанса, нити смо имали времена да видимо колико је војника, полицајаца ушло и изашло. Од тог страха и свега и малтретирања мужа, а да сте Ви били да ли бисте имали могућности Ви да набројите то колико их је ушло и изашло и колико је било тог тренутка ту.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли јој је познато да ли су истовремено били у свим кућама ту близу око њихове куће или су улазили појединачно један пут у једну кућу, други пут у другу и тако даље?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Схватила сам добро питање. Ја сам рекла и на почетку да пламен и дим приметила сам и пре уласка у нашу кућу, али да ли су они ушли у другим кућама ја нисам могла да видим. Ја сам могла да видим само ту у мојој кући кад су ушли, а не у оним кућама око нас.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Пре месец дана кад су били тамо да ли јој је познато у којим махалама су биле, што је рекла да су неким изгореле куће, у којим махалама су изгорене те куће, односно у којим насељима у селу Ћушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да су у претходном догађају изгореле куће, да су неке куће запаљене.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Значи, код породице Чека, Хасан Бећаја и по селу ту и тамо ми смо то видели да гори али нисмо били упознати шта се догађа. Рекли су да пале куће, то су речи, значи то сам ја чула, али да кажем тачно где се то догодило ја не могу, могу само да кажем о ономе што сам видела својим очима. Ја сам дим видела а чије су куће биле ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за када то причате? Значи, пита Вас пуномоћник за месец дана пре овог догађаја?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ја говорим о догађају месец дана пре масакра који се догодио код нас.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: И још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекла је да су били неки из Брженика, односно како каже она Дарданија З, неки људи који су били код њих једно време. Да ли би знала да нам каже колико су они остали и у којем времену су они били ту код њих и због чега су они изашли из свог села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо, да ли сте Ви комуницирали с тим људима? Чекајте госпођо Гаши. Да ли сте Ви имали контакт с тим људима?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, нисам имала контакте то сам рекла на почетку, ја сам их видела тракторима на пољани и то сам девера или неког из породице, не сећам се тачно, рекла сам који су они, они су рекли из Брженика вероватно. То знам, али даље ми није познато нити сам их познавала нити сам неког контактирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле и због чега су они били ту?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Ево рекла сам ја нисам са њима говорила зашто су дошли. То што не знам не могу да кажем дошли су због тога и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само једно питање, ти полицајци и војници који су ушли у Ваше двориште да ли су ишли онако растурено као група или су Вама деловали или сте приметили некога ко их је водио?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Рекла сам било је ту неко дрвеће, ја знам само кад су дошли ту је био неки ред један за другим, први је ушао унутра, питао је супруга, то сам заборавила да кажем «да ли имате неког унутра», рекли су, муж је рекао да. Онда су стигли други, стајали су у ред и касније нисам приметила како су они изгледали, ко их је водио и ко није.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите још нешто, изволите господине Петронијевићу. Констатоваћемо да сте дошли.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Је ли познато сведоку да је неко од становника села Ћушка страдао пре 14. маја и после 14. маја, а мислим на период бомбардовања од стране српске војске и полиције?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, не знам. Није ми познат нико па да кажем сад јесте тај је, не знам.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А је ли Вам познато да је неко од становника села Ћушка био припадник УЧК?

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Не, не знам. У насељу где сам живела и где сад живим, а за даље ми жене не бавимо се пуно тим стварима, нису нас интересовале такве ствари.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нико нема више ништа да пита сведока, ја се Вама захваљујем госпођо Гаши. Па ћемо онда сада позвати одмах и другу сведокињу Фатиме Гаши. Дакле, госпођо Гаши, ја се Вама захваљујем и сада да замолимо суд у Приштини да уместо ове сведокиње дође Фатиме Гаши. Господин Радивојевић ће у међувремену ставити примедбу. Сачекајте.

СВЕДОК-ОШТ. ТУШЕ ГАШИ: Хвала Вам. Да ли сам слободна сада да одем? Хвала Вам са Ваше стране и до виђења.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, ово ће бити једна општа примедба на све сведоке. Прво, ту има 2.500 до 3.000 становника, нико не зна колико. Данашњи сведок каже има 500 кућа, укупно је било ...што наводе да је погинуло у Ћушки и оно што је протерано око 300 људи и то је оно што говори да не говоре истину нико од сведока. Друга ствар, њена највећа неодлучност ставља јој овде пушку, мора дићи главу и гледати као ја Вас у очи, нисам уперо у Вас. Зато они ће довести читаво село, довешће читаво село, схватате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: И она не може никога да препозна, не може човека који гледа са метар не може да се сети да га опише на било који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још нешто па да пређемо на сведокињу која је дошла? Примедба такође? Изволите господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Стављам примедбу на начин испитивања заступника јавне оптужбе и сматрамо да је извршио испитивање претходног сведока кршећи одредбу из члана 103 став 1 ЗКП да је три пута поставио једно исто питање према сведоку, а везано за полицијску и војну униформу, да се на прво питање сведок јасно изјаснио да не зна и да не разазнаје, онда се тужиоцу по нашем мишљењу, служио обманом и покушао у наредна два питања да од сведока извуче одговор, те у том смислу стављамо приговор, стављамо примедбу на начин испитивања тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Мршовићу?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нисам још завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте још завршили? Извините.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И молим Вас као председника већа и чланова већа да убудуће уколико се дешава ово исто поступање од стране заступника јавне оптужбе да му скренете пажњу и не дозволите питања и не дозволите да се служи обманом приликом испитивања сведока. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Мршовићу?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Па ево конкретно, а опет везано за моју генералну примедбу на моје питање претходно, саслушани сведок је рекла да је већ давала изјаве, додуше она се не сећа када и коме. Ми у овој фази главног претреса у којој смо, значи и ви као судско веће и ми као одбрана опет немамо, значи ни те изјаве које су ти сведоци давали, о чему сам ја већ причао, а ево сад значи конкретна примедба и за овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатујемо да је путем видео-конференцијске везе омогућено саслушање сведокиње Фатиме Гаши, која се налази у суду у Приштини.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ФАТИМЕ ГАШИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Гаши, добар дан, да ли нас чујете и да ли добро разумете превод? Да ли можемо претходно да узмемо Ваше личне податке? Име Вашег оца и година рођења? Да ли сте разумели да Вас питам за име Вашег оца и за годину Вашег рођења? Да ли имамо превод?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Нешто техника превођења бар до сада није функционисала како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде немамо превод па морам да, ако можете да поновите? Значи, од оца и година рођења то нисмо чули?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мој отац се зове Бећир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте рођени, које године?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: 01. јануара 1956. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам где сте рођени?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Горња Лука, општина Дечане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рећи ћу Вам сад упозорење за сведоке. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа положићете заклетву тако да Вас молим да понављате за мном. Заклињем се.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оштећена Фатиме Гаши упозорена, опоменута и након што је положила заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете нам шта се догодило 14. маја 1999. године, шта се догодило са Вама, шта се догодило са Вашим члановима породице, ко Вам је настрадао и претходно ми реците да ли ја грешим или је Ваш супруг Мухарем Суљ Гаши?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мој муж се зове Суљ Гаши, а ми смо кући га звали Мухарем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је он имао још неки надимак? Да ли су њега звали Марим?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мухарем су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Мухарем?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: А службено име му је Суљ Гаши, али ми смо га кући звали Мухарем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете онда да нам испричате шта се догодило 14. маја, где се налази Ваша кућа и Ваше насеље у односу на главни пут Пећ-Приштина, које су све куће у том насељу и како је изгледао тај дан?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Моја кућа се налази у селу Ћушка код споменика, тамо где су убијени ти мушкарци ту ја имам кућу и ту је моје насеље. Тоба дана ујутро дошли су Срби, били су у војним униформама и покупили су све мушкарце тамо код гробља, одвојили су нас у три групе, мушкарце су увели у једно посебно место, а жене и децу посебно. Једна група била је у кући Аљита Гашија. Мој муж је био у кући Аљита Гашија. Друга група била је у мојој кући, значи Суљ Гашија, ту су стрељани и одједном су запалили кућу, а једна та трећа група у кући Дема Гашија и они су стрељани и одмах су подметнули ватру у кући, а једна група је била код Садика Гашија и они су стрељани и подметнули су ватру у кући, односно запалили куће. А мој муж у кући Аљита Гашија ту су га стрељали, а кућа је већ почела да гори и тог тренутка су га гурали унутра и ту су га стрељали и ту је он и погинуо и изгорео. Значи, на шест места се догодио масакар, једни су били у једној другој кући, био сам и масакрирали га. Тамо нису запалили тог човека и на једно друго место исто тако су убили једног човека и масакрирали и он није био изгорео, а ови остали сви су били изгорели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли Ви сада дајете први пут изјаву или сте можда давали изјаву пред неким другим органима или у неком другом поступку?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: По први пут ја дајем данас изјаву, ниједну нисам давала пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нам реците шта се тачно догађало са Вама, с ким сте живели у то доба, ко су били чланови Ваше породице, шта се догађало читавог тог дана, шта сте Ви радили?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ја сам живела са мужем и само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, шуштите нечим.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Само један син је био са мном тога дана, значи то је било. Они су били одвојени у тој групи што сам рекла, ту су убијени и ето то сам рекла. Након што су их стрељали нас су попели на тракторе да нас воде за Албанију, тако су нам рекли и рекли су нам да овде више немате шта да тражите, Косово није ваше, ви сви морате да идете за Албанију, али кад су нас водили код фабрике акумулатора они су нас поново вратили, рекли су нам да ниједан не може да иде за Албанију и онда поново смо пошли тога дана, два пута смо пошли, два пута су нас вратили и када смо се вратили и стигли кућама ја сам се упутила мојој кући, видела сам мушкарце како их воде и у дворишту нисам видела ниједног само што сам приметила кућа да гори и видела сам дим и да на тим местима су убијали људе и ја сам видела људе како горе, а мог супруга сам сутрадан видела, јер он још је био жив када су рекли да су све остале стрељали, а мој муж је био још жив. Звали га да упали трактор и да вози жене и децу. Кад сам изашла упутила се према тракторима они су били испред гробља, тамо нисам га срела, само кад сам чула још један пуцањ тог тренутка је био убијен мој супруг и рекла сам «ајде да видим да ли постоји још неко ко је убијен», али нисам могла да знам. Чим су се вратили, односно кад су нас вратили поново ишла сам да видим где ми је супруг, али нисам ништа приметила, јер све те лешеве ја сам окренула кад сам се вратила и на основу тих остатака покушала сам да идентификујем то. Некоме је остао један део, неко руке, леђа и то говорим од одела што су носили. Сутрадан кад сам ушла у кућу Аљита Гашија на тераси сам нашла капу мог супруга како му је пала та капа приликом гурања њега унутра. Кад сам ушла у ходник видела сам мог супруга, он је био у фази сагоревања још. Ја сам покушала да угасим пламен, али видело се да је то мој супруг. Још једном сам окренула и видела сам његова леђа која су била неизгорела и тог тренутка сам знала да је то он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви то препознали по одећи, је ли тако кажете да леђа нису изгорела?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: По одећи сам га препознала, али и овако јер није био изгорео цео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спреда и његово лице нису изгорели?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми колико је он тад имао година?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Тад је имао 48 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте касније те остатке сахранили заједно са остацима других мушкараца или сте сахранили њега у неки посебан гроб?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Заједно са другима, али сваки леш на основу остатака. Ми смо написали имена на једној дасци и ставили смо у џаковима и ми смо знали да један дан кад не буде рата ми ћемо вадити те лешеве, па онда смо направили једну велику раку, односно гроб, заједничку гробницу и након 3 месеца, након престанка рата ми смо отворили те гробове, извршено је вештачење лешева да би се знало који су ти људи, односно да би се извршила идентификација убијених и на почетку су били сви сахрањени у једној масовној гробници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тело Вашег супруга било можда одвојено и спаковано можда у посебну кесу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Свако је био посебно у некој кеси, односно џак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас разумем да он није био заједно са осталим мушкарцима, да када сте нашли тело то није било у истој просторији?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Он је био сам у једној кући, ту је био само један леш у једној кући, а његов рођак Скендер био је у другој соби, он је био у ходнику, а он је био у другој соби. Само два леша су се налазила у тој кући, а о осталима то су већ по десеторо било у другим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причате о Гаши Скендеру његовом рођаку, је ли тако?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да. Мухарем и Скендер обојица су били у једној кући, Мухарем у ходнику, а Скендер је био у дневној соби, дакле мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Скендерово тело остало сачувано или изгорело?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да препознало се, јер он је најмање био изгорео, јер када је ушао Мухарем и Скендер кућа је почела да гори и они нису толико изгорели у односу на остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели Скендерово тело?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ја нисам видела Скендерово тело него само Мухаремово, а они други који су ушли да узимају те лешеве они су видели и Скендерово тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете онда да нам испричате, ја сам разумела да сте Ви били са на центру села у Хасан Бећу ту где вам је кућа, да ли је Ваша кућа ту?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да моја кућа се ту налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте се налазили у својој кући, у свом дворишту или у неком другом дворишту?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ја сам била у кући Саљија Реџи, у дворишту Саљија Реџи, Сади Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате или се сећате још неких особа које су биле са Вама, да ли су биле само жене или и мушкарци?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: У дворишту Садика Гашија било је пуно жена са децом, било је и стараца и мој супруг је био у обору Садик Гашија, исто тако и Скендер Гаши је био ту. Када су их позвали, дакле, шофере да пале тракторе изашао је мој супруг и Скендер, а ми остали смо мало касније изашли из дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких од жена које су биле ту?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Било је пуно жена ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли можете да нам кажете неку од тих жена?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Неке нису више ту, неке су се удале, неке су отишле ван Косова, неке су биле па су сведочиле, али мени није познато које од њих су сведочиле, неке не желе да сведоче, не желе да причају о њиховим именима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли можете још да ми кажете где су били мушкарци осим Вашег мужа и Скендера?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мушкарци су били у дворишту Ајета Гашија, сви мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели како су мушкарци отишли у то двориште?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ја сам прва отишла да узмем торбу са одећом и поново су ме водили у двориште Саљи Гашија, а они су после мене отишли тамо, јер капија дворишта Саљи Гашија је била отворена и видела сам само мушкарце када су их водили према мојој кући да би их стрељали, руке су имали на потиљак и неки војници су ишли испред њих, неки иза њих аутоматским пушкама и када су водили у двориште моје куће увели су у собу за мушкарце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Када су их увели у ту собу нисам видела, али кад су пошли да их воде тамо ја сам видела и кад сам чула пуцњеве и приметила сам дим кад је избио из куће, јер то није много далеко отуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, колико је војника њих водило, колико је војника ту било?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити приближног броја?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Приближно не могу да кажем, јер то су биле групе, неки су били на крају тамо насеља, а они који су били дошли код нас није било више од двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете да ли су они били у цивилној одећи или у униформама?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Сви су били у војним униформама, али нису носили војничке капе, али неки су имали неке мараме, а обучени су били у униформи и имали су и прслук неке, неко је носио и сако, али знам да је гардероба њихова била војна, одела су била војничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то приметили?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали ножеве?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, носили су и ножеве, јер ножеве су држали у руке и рекли они који не изнесу сво злато и све што имају вредно ми ћемо им исећи прсте ако то не скидају и узети то, а један од њих носио је реденик дугачак са мецима, то су били велики меци и имали су једно као војничко возило, то је један велики џип и имали су једно оружје монтирано на њему и кад смо се попели на тракторе он је био иза нас и он је уперио био то оружје према нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје су биле те униформе?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Некако зеленкасте као да имају неко лишће, једне су биле тамније боје, једна боја је била мало тамнија, једна мало отворенија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су војници међу собом комуницирали на неки други начин осим тако што су разговарали?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мислите они међусобно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да разговарали су. Мој муж је упитао једног од њих и питао га «да ли могу нешто да питам, шта ћете урадити са нама што сте нас покупили овако». Он је рекао женама и деци нећемо ништа урадити, али имамо наређење одозго да са децом и све да вас стрељамо, али ми сами нећемо жене и децу дирати, али за вас мушкарце рекао је руком «све».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то они на ком језику разговарају?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Српски, на српском језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мислила сам на ту комуникацију у неким средствима везе или мобилним телефонима или не знам како? Да ли су имали нека средства везе?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, имали су радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели или чули?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, ја нисам видела, али мојим очима сам видела кад су разговарали путем тих радио веза, али кад су рекли мужу да сиђе након што је упалио трактор, ја говорим оно што сам чула од других, јер ја нисам видела лично. Кад је он сишао из трактора рекли су да је неко звао путем те везе и онда су ухватили мог мужа за раме, сишао са трактора и увели га кроз нека друга врата у кућу Ајета Гашија и тамо је стрељан након што су га контактирали том радио везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то видели како они контактирају с том радио везом или Вам је неко рекао од осталих?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ово што сам сада рекла, изјавила да су му рекли да сиђе са трактора то ми је рекла једна сведокиња која је била тада присутна ту и ја тог тренутка кад је он сишао с трактора нисам видела, али кад су га звали да пали трактор «ајде дођите ви шофери», он је изашао из дворишта и више нисам га видела само кад сам га нашла мртвог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете неког од тих војника да нам опишете, рецимо тог што је разговарао са Вашим мужем какво имају наређење или било ког из ове ситуације којег представљате овде?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Он је ко је имао тај реденик дугачак са мецима он је био велики, пунаст, имао је мало црвенкасту косу, био је необријан и нешто црвено по лицу, имао је мало нос крив и очи су му биле некако намазане нечим црвенкасто и био је плав, а један други кад су дошли ту половином априла он је дошао у моје двориште и узели су возило у двориште и ловачку пушку коју смо сачували увече, он је био тамнопут, био је пунаст, нити је био висок превише или низак, осредњег раста и узео ми је 1.000 марака тога дана, узео је возило, ловачку пушку и 1.000 марака, то је био тај тамнопути и сви су имали кратку косу, кратко подшишани. Ову двојицу кад би их посматрала мало дуже препознала, а трећи је био јако млад, можда имао је ту негде око двадесетак година, имао је плаве очи, он је тога дана носио војничку униформу, имао је једну мајицу кратких рукава, белу мајицу и он је тога дана био у том дворишту где сам се и ја налазила. Ево за ову тројицу, али о другима стварно не знам јер нисмо ни смели да гледамо дуго да бисмо их препознали, јер смо знали да ће нас убити и рекли су да их не гледамо, а ову двојицу стварно добро сам запамтила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли бисте могли неког од њих да препознате или да препознате на фотографијама евентуално неког од те тројице што описујете?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, нисам фотографије гледала никада више, јер нисам желела да се сећам и ја сам увек настојала како то да заборавим и да се не сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја Вас питам да ли сте могли да Вам покажемо да ли бисте могли да их препознате?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Кад бих видела можда како су тада изгледали постоји могућност да бих препознала можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто Ви кажете 1.000 марака у априлу да сте дали, а да ли сте тада 14. маја да ли сте предали нешто од накита, новца?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Тога дана, значи маја месеца 14. дала сам и 50 марака, а оних 1.000 половином априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нешто од накита да ли сте имали нешто?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: То нисам предала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте предавали лична документа Ви или Ваш муж?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мој муж да, а ја нисам имала никаквих докумената, а он је предао личну карту и возачку дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то предао у руке некоме или је негде морао да остави?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Један војник је покупио личну документацију и ту дозволу, мог мужа су одредили да купи новац и злато, дали су му две мараме, у једну су ставили новац, а у другу злато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја разумем да сте Ви у једном тренутку били заједно са мушкарцима?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, на почетку док нисмо предали новац и злато били смо сви скупа, али кад смо их предали, дакле, новац и злато онда су били, онда су нас одвојили у групе, мушкарци у једну групу, а жене у две, у дворишту Хакија Гашија једну групу и друга у дворишту Саљија Гашија, а мушкарци су били у дворишта Ајета Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога да ли Вам је познато да ли сте тада међу мушкарцима видели Динај Исмента, Ганин Авдиљаја и Ганин Хасана, ако знате уопште ко је то? Дакле, Динај Исмет, Ганин Авдиљај и Ганин Хасан?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, ја не знам који су ти људи. Да ли су они били са тим војницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, то Вас ја питам? Хоћете да ми кажете када сте тако раздвојени.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, ја не знам који су ти људи, нисам видела, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте тако раздвојени од мушкараца колико времена сте провели пре него што сте се попели на тракторе и кренули?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Могуће један сат, не знам да ли је више можда од једног сата, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да су вас два пута враћали, да ли је успут на путу према Пећи било војске или полиције?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, кад смо стигли код фабрике акумулатора тамо смо видели једно полицијско возило, тамо су били војници, ту су били стационирани и када су нас вратили то полицијско возило стало је тамо на раскрсници села и нису нам дозволили да идемо асфалтним путем до школе него су нас водили према центру села и то једном другом улицом од те раскрснице нас на левој страни. Кад смо се вратили ми смо били са леве стране, они са десне, значи кад смо се вратили из Пећи назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успут можда срели људе, мештане из других села који су у близини Ћушке?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да. Ми из села Ћушке сви смо пошли одједном тракторима, дакле одједном, али с оне стране улице видели смо сељане како раде и нико им ништа није рекао, а с оне стране шина није било ништа, а испод тога да, реч је о селу Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то за сада, а сада ће странке да Вам постављају питања. Тужиоче?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да ли је завршено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није завршено, сада ће странке да Вам постављају питања. Ово је била само помоћ да испричате оно што се догодило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођо Гаши, кажете да сте Ви остали у дворишту Саља Гашија, да су мушкарци одвојени у двориште Ајета Гашија. Реците ми колико је вас било у дворишту где сте се Ви налазили, у дворишту Саљија Гашија, сељана из Ћушке колико је било ту у дворишту?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Бројчано не могу да се сетим колико их је било, али било је доста њих, пуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту било и деце међу вама?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, било је жена, деце и старци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком моменту долази неко и прети ножем да ће вам одсећи прсте ако не дате злато, пре раздвајања или после раздвајања?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Пре раздвајања кад смо били сви скупа на једном месту, кад смо извадили и показали новац и злато тад су то рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После раздвајања кад Ви остајете у дворишту са још неким да ли видите војнике ту у близини?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да било је седморо, осморо војника у нашем дворишту и са упереним аутоматским пушкама у нашем правцу и рекли су нам да ниједан не сме да мрда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам ја разумео кад кажете да су та седморица били са Вама у дворишту, да ли сте тако рекли сад?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од њих пуцао?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: У нашем дворишту не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко пуцао кад сте кренули ка тракторима и кад сте кренули да напустите село?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Кад смо пошли према тракторима нашла сам сина јер смо прво били одвојени јер су нас одвојили у два различита дворишта, мој син је био у дворишту Хакија Гашија а ја сам била у другом дворишту. Кад су рекли 'ајде сад изађите да се попнете на тракторе тог тренутка кад сам изашла нашла сам сина како плаче и рекао је «мајко, не остављај ме». Ја сам га питала «да ли си видео Мухарема», он рече «нисам га видео». Након кратког времена тај војник који је носио тај реденик ударио је ногом сина и рекао му «'ајде попни се на трактор брзо». Тог тренутка чуле су се паљбе и тог тренутка убијен је мој супруг и кад се чуо и тај пуцањ као да сам се пробудила. Е, тад је био знак да ми морамо да бежимо и да се попнемо на тракторе, јер до тог тренутка ништа нисам знала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели тога дана неку упаљену кућу у Ћушкој, да ли су паљене куће?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате које сте упаљене куће видели и у ком моменту, да ли док сте били у дворишту или кад напуштате село?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Кад сам била у дворишту како су стрелјали људе, односно убијали тако су запалили куће, тад су почеле да горе куће и пре стрелјања они половином априла су запалили неке куће, па и 14. маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја пре свега мислим на 14. мај да ли можете да определите колико сте упаљених кућа видели?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: 14. маја изгорело је седам, осам кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете седам, осам кућа, да ли су то куће у насељу где Ви живите или мислите на цело село?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, мислим на насеље где ја живим. Ако желите ја имена и презимена могу да кажем чије су то куће биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вас молио да то кажете и да кажете да ли сте Ви лично видели да горе куће?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ја сам лично видела јер сам била у том насељу и видело се то су биле велике куће, то су биле двоспратнице и ту је избио велики пламен и пошто смо били ту то се видело и ту где сам се ја налазила у кући Саљи Гашија и док смо били у том дворишту

куће су почели да запале и мој супруг пошто је струја била изнад нас рекао је «могу ли чланови породице да иду на друго место да не буде нека, да не падне струја на њих», а онда је један војник рекао «добро, изађите идите тамо у ону другу кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам само чије су куће то упаљене?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Шта сте рекли сад, шта сте питали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чије куће су упаљене, именом и презименом?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Прва кућа је изгорела кућа Јашара Гашија, то је мој девер, друга кућа је Иса Гашија, трећа Халит Гашија, четврта Суљ Гашија – мог супруга, пета је Саљи Гашија, шеста је Ајет Гашија, седма је Дем Гашија, осма је Џевдета Гашија, девета Садик Гашија, десета кућа Ибрахима Гашија, а једанаеста не сећам се тачно сад имена, али и он се презива Гаши. Дакле Мус Гаши, дакле једанаеста кућа је била кућа Муса Гашија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то су све куће у насељу где сте Ви живели?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: А дванаеста кућа је кућа Хакија Гашија. Дакле, тога дана 14. маја изгореле су 14 кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашем насељу где сте Ви живели?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, да у мом насељу код Хасан Бећаја, тога дана изгорело је 12 кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте кренули тракторима ван села колико је вас било на трактору?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Бројчано не знам, само знам да само онолико колико на тракторе нису могли да стану и ја сам била ту доле, јер није било места на трактору и тај војник је викао и са врло ружним речима које може човек да упуту неком он је рекао «скини ноге и стави у приколицу, јер ћу те убити», а ја нисам могла где да станем јер је било толико људи на трактору да није било више места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте изашли на главни пут кад сте кренули тракторима ка Пећи?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да кад смо пошли тракторима пошли смо мог насеља и изашли на главни пут, асфалтирани пут Пећ-Приштина и пошли смо према Пећи. Кад смо стигли код фабрике акумулатора ту су нас зауставили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вас је неко чекао на асфалтном путу и усмерио према Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам можда нисте пратили, да, односно испричала је, ту смо јој помогли мало да све то изложи. Није, није нико нити су видели неке друге мештане других села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли у селу Ћушка да је Вама познато постоји званично лице које се зове Мухарем Гаши?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да. Мој супруг се зове Мухарем, то сам рекла и на почетку, али и Суљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, осим њега да ли знате, осим Вашег мужа то пита тужилац? Ваш муж се зове Суљ па га Ви зовете Мухарем, а да ли има неко да се зове Мухарем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то званично како она каже?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, да постоји још једно лице Мухарем Гаши чија је кућа изнад шина, изнад железнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другом делу села мислите, не у Хасан Бећ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то мислите у другом делу села, не у Хасан Бећу тај други Мухарем?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се њему нешто можда десило у овом догађају 14. маја?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, њему ништа се није догодило, јер у том делу изнад железнице тога дана ништа се није догодило, само с ове стране у насељу Хасан Бећаја у овом другом делу села, само ту у том делу и код Чекуа, дакле и код Чекуа и они су у оном делу према нама, а не изнад шина. Изнад шина ништа се није догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још неко питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Да ли још неко? Изволите да констатујемо само. Да ли има неко од бранилаца питања? Господине Крстићу?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Уобичајено моје питање за сведока, поготово што је госпођа Гаши испричала да је учествовала у скупљању тела и сахрани, па просто госпођо Гаши питање, дакле, да ли је неко од убијених 14. маја 1999. године у селу Ћушка остао неидентификован до данас дакле?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питање, господине Мршовићу?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Питање за сведокињу, Ви сте питали, али моје питање ће бити мало конкретније. 14. маја, у ствари прво да ли познајете Лирију Гаши од мужа Садика?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли је она Вама нека рођака?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Он је рођак мог супруга, Садик је рођак мог супруга.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли сте видели Лирију Гаши 14. маја да ли се сећате?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли можете да кажете када сте је видели, где сте је видели?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Лирију сам видела ујутру, у том дворишту са мном није била, нисам је видела, дакле кад су нас раздвојили, јер тога дана било је страшно, тешко може човек да се сети ко је био, ко није био.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала. А реците ми након што сте се вратили у село, да ли се сећате да сте је видели можда после тога?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Када сам се вратила у село само увече смо се среле, јер ја сам прво ишла тамо својој кући, кад сам изашла тамо на улицу тамо код гробља чула сам неке пуцњеве и неки врисак како кажу «бежите јер војска поново долази и убиће нас» и онда сам узела свог сина и ћерку мог девера, јер његова жена није била ту и једну девојчицу која је за време рата била код нас, ми смо је чували, јер њена кућа је била с оне друге стране реке и ту малу девојчицу и ону код девера и мог сина узела сам и почела сам да бежим по тим пољима, тако да стварно не сећам се других детаља.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала Вам госпођо Гаши, само пошто сте поменули да сте срели Лирију Гаши увече, ако сам Вас добро разумео, да ли је то тачно прво, пошто сте причали сад мало дуже?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: А реците ми како је она изгледала, да ли сте видели нешто чудно на њој можда?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, нити се сећам како је она изгледала, само знам да сам је видела.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Реците ми је ли имала она неке опекотине, да ли се сећате тога?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не сећам се уопште.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала судија, само ако можете да констатујете, ово није први пут да се сведокиња окреће десно па ја не знам ко седи тамо, очигледно тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо овако госпођо Гаши, сада ћу да Вам објасним. Прво, мислили смо да овде судимо па нам је уписано да су Суљ и Мухарем Гаши две различите особе, тако да смо то сада с Вама разјаснили. Следећа ствар коју сада бранилац инсистира да разјаснимо а то је ко седи са Ваше десне стране и у шта када сте се окретали у шта гледате, а затим да замолим колеге из Приштине да на примедбу браниоца Мршовића прикажу тај део, значи са сведокињине десне стране?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мислите овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко седи ту Вама са десне стране, ко је ту?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Нико, само зид и врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има столице празне поред Вас, једна или две?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да има столице и један сто и столови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте гледали у неког малопре када сте се окренули? Дакле, бранилац каже да сте се више пута окретали на ту страну?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Инстинктивно сам гледала у правцу врата јер нема никог кога бих сад гледала тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекаћете сада само да унесемо ову примедбу.

Током постављања питања адвокат Мршовић ставља примедбу да је сведокиња гледала у неког ко се налази са десне стране, њене десне стране и да је то чинила више пута и да на тај начин очигледно тражи помоћ и инсистира да се то унесе у записник.

Затим се кроз питања од стране председника већа утврђује ко седи и шта се налази са сведокињине десне стране, а све на начин како је то евидентирано аудио-техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете још сада када смо већ код Лирије и Садика Гашија да објасните њихова кућа и Ваша кућа где се налазе једна у односу на другу, да ли су близу или далеко, шта их одваја?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Само пут их раздваја, ништа више. Да кажем да је то можда 3 минута та дистанца, та раздаљина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ограде између Ваше куће и пута и Лиријине и Садикове куће и пута или зида или неког високог растиња?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, да, постоји зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко од бранилаца има питања? Господине Перовићу?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Пре сте набројали чије су куће запаљене 14. маја. Можете ли нам набројати чије су куће запаљене пре 14. маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У њеном насељу или у селу?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, у њеном насељу и у селу уопште у Ћушки ако зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна, прво да ли је запаљена нека кућа у Вашем насељу пре 14. маја, у априлу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: У мом насељу пре 14. маја ниједна кућа није изгорела, а 14. маја се догодило паљење кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Али у селу кад говоримо било је паљена и пре 14. маја, али чије су биле те куће, односно чије куће су изгореле мени није познато.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Знате ли барем у ком насељу су гореле куће пре 14. маја? Насељу мислим селу Ћушка или како преводилац каже Ћушк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, ми Вас разумемо, немојте нам преводити преводиоца, непотребно потпуно.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: То је у насељу Чекуа.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: То је једно насеље исто поред нашег, то су породице Чеку, па онда Дечанско насеље, односно махала, укупно три, а било је у другим насељима. Многе куће су изгореле у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Изволите господине.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Када сведок говори о особи која разговара радио везом може да опише ту особу бар шта има од оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није она то рекла, она је рекла да је њој нека жена рекла како је неко разговарао радио везом па је њен муж са трактора спуштен па враћен.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Дакле, она никога није видела да разговара? Ја сам онда разумео да је и она некога видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није то рекла.

АДВ. ИВИЦА ВУКОВИЋ: Ништа онда, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци? Оптужени да ли неко има? Господине Радивојевићу?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само бих указао на једну нелогичност исказа. Господин Хаки Чеку.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Будите љубазни само близу микрофона молим Вас.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господин Хаки Чеку је давао овде изјаву и он је рекао да је то било 14. маја. Ово се односи на једног сведока и на претходног сведока. Господин Хаки Чеку је рекао да је, одговорио је на моје питање у истрази је л' био УЧК и ко је био у УЧК, одговорио је под пећки начин «ћи, ћи си».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зато приговарам на овај исказ, зато што није његова кућа изгорела пре 14. маја него 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања за ову сведокињу? Не. Пуномоћници? Не. Добро. Госпођо Гаши, ја се Вама захваљујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имамо техничких могућности да покажемо фотографије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које фотографије? Не знам, то морамо да питамо режију, значи госпођо Гаши сада тужилац предлаже, ми то још нисмо одлучили, да ли да погледате неке фотографије које имамо из тог доба и ја за сада не знам да ли имамо техничке могућности? А колико фотографија, све или неколико, знате, то Вас питам колико фотографија? Ништа, шта би на тако један предлог рекли браниоци? Изволите господине Мршовић се прво јавио?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја бих претходно питао сведока да ли је већ гледао фотографије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да није гледала. Да ли сте гледали неке фотографије госпођо Гаши раније? Да ли сте гледали некада фотографије?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мислите ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК-ОШТ.ФАТИМА ГАШИ: Ја нисам видела никакве фотографије, нити иједну видела нити разговарала било са ким, ни један једини пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је питање било. Господин Перовић?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Противим се предлогу заступника јавне оптужбе да сведок гледа фотографије управо из техничких разлога, зато што не знамо ко седи у просторији са сведоком и да ли јој неко, имамо основану сумњу да јој може неко од присутних сугерисати, нарочито на основу тога што док је претходни сведок давао изјаву разговарао је са припадником ЕУЛЕКС на албанском језику колико смо ми чули, тако да не знамо и из тога имамо неку основану сумњу да јој неко може сугерисати након консултације колеге да све време гледа са стране кад застаје по пар секунди да даје одговор са да или не и противимо се том предлогу. Евентуално остављамо суду на оцену уколико постоји техничка могућност да се камером покрије цела просторија па онда да знамо ко је у соби и начин на који она гледа те фотографије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Гаши, ја сам овде обавештена да можемо преко документ камере да Вам покажемо фотографије. Ми морамо да одлучимо претходно о предлогу тужιοца да ли ћемо то да Вам покажемо или не, јер се одбрана противи тако нечему. У међувремену ја Вас молим да останете ту у суду у Приштини док направимо једну паузу да бисмо се одморили и да бисмо одлучили о овом предлогу.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 15 минута.

Констатујемо да је настављено након паузе ради одмора у 12:41.

Ту су тужилац, пуномоћници, сви браниоци, бранилац Огњен.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Уместо адвоката Ивице Вуковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да није ту бранилац Петронијевић кога сада мења ко?

АДВ. МИЛОШ ЈОВКОВИЋ: Исто ја судија ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Ви? Добро. Затим ко мења Борковића, Мршовић, је ли тако? Ту су сви окривљени. Даље, имамо видео-конференцијску везу са судом у Приштини и сведокињу Фатиме Гаши.

Госпођо Гаши, ми смо донели, суд је донео у међувремену решење да погледате неке фотографије.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да сведокиња Фатиме Гаши погледа фотографије, што ће се технички омогућити приказивањем фотографија преко докумен-камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам молим вас режија слику сведокиње на цео екран. Да ли имамо од стране тужиоца неки предлог, нешто, дакле, да ли све фото-албуме, да ли све фотографије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не све фотографије, отприлике сам ја определио следеће фотографије. Из албума Међународног кривичног суда у Хагу фотографије број 1 и 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Албум фотографија «Human rights watch» од 1 до 16, албум фотографија које су пронађене приликом претреса Кастратовић Славише под бројевима 3, 9 и 15 и из албума који носи наслов «Минић Радосава» фотографије број 42, 44, 46, 48, 50 и 53, полазећи од тога да су те фотографије најјасније и најбоље урађене, с обзиром на видео-линк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 48 и 53 или 50? Изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па не знам као прошли пут када сте сведоцима предочавали фотографије, може да се каже из којег албума, име и презиме да се говори сугестија је сведоку, значи кад смо овде приказивали фотографије једном сведоку. Исту ту примедбу смо имали и онда смо сви заједно приговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо те албуме означавати бројевима или «А», «Б», «Ц».

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо, значи на овај први албум који је, тај назив већ можемо да прочитамо од МКТЈ добијен, ту имамо фотографију 1 и 3. Госпођо Гаши, погледаћете сада ове фотографије. Ви ћете видети на мониторима, тражите уколико има потребе да Вам се изоштри фотографија. Уколико некога препознајете то ћете нам рећи, ако не препознајете такође ћете нам рећи и тако ћемо ово да извршимо. Дакле, да ли режија сада може да прикаже документ камеру и ми ћемо доле у малом овом углу видети о којој се фотографији ради.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да схватила сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, морате ако препознате некога да нам кажете да ли особа стоји или седи, чучи или ко је то особа, како је обучена, која је по реду?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: А ови који седе овде доле овај ширик што носи на глави, ја мислим да је он био тада. Нисам потпуно сигурна, али мислим да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је он по реду међу овима доле, како га означавате са десне или са леве стране у средини?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Први са десне стране који је у седећем ставу доле са овом траком на глави, али нисам потпуно сигурна, али и он је имао тако мало нос накриво и био је тако плав, нешто на косу црвенкасту и био је необријан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао овакву косу или је имао другачију косу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Имао је краћу косу него што изгледа овде јер и овде је мало мутна фотографија и чини ми се да имао је краћу косу, али нисам сто посто сигурна, али нос му је био исти и тако је изгледао као висок, јер види се да је био висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју ситуацију везујете ту особу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: То је са оном што се догодило 14. маја, али нисам потпуно сигурна, нос му је био такав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али шта је тај човек радио тада у мају, где сте га видели, у којој ситуацији?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Овај човек је тога дана убијао све те мушкарце, учествовао је у том масакру. Овај човек као што се мени

чини, а кажем и сада нисам сто посто сигурна тукао ми је сина дванаестогодишњак и мени се обратио «сад ћу те убити и попни се на трактор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Фотографија број 3?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, још једном само да определи тог човека, јер показујући рекла је да тај човек има траку преко главе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он има траку преко главе, да ли на ту особу мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека покаже којег човека заправо ту препознаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви рекли да је та особа која има траку преко главе?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, овако има траку везану на главу. Не кажем да сам сто посто сигурна, али чини ми се да ми је позната његова фаца, дакле ова фаца је била тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, овде је та особа прва са леве стране, а не са десне, тај који има траку је са леве стране, Вама је са леве стране. Значи, Вама, са Ваше леве стране, је ли тако?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, да, Ви гледајте фотографију и видећете да ниједан други не носи ту траку сем њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо онда на следећу фотографију број 3.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: То су мутне фотографије, тамне. Види се нешто али не види се баш јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда у следећем албуму то је «Human rights watch» фотографије од 1 до 16?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сада ако може тамо режија да зумира некако ту фотографију или да приближи сведокињи?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, не сећам се ових људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је фотографија који број 2 из овог албума? Да ли видите добро или не?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, чиста је фотографија, доста чиста. Овај последњи који стоји, дакле овај последњи чини ми се да је и овај човек био тога дана, ови подигнутих прстију, не овај у средини него овај мало ниже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве, Ваше леве или Ваше десне стране?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Кад би се окренуо према њима то је лева страна, дакле, како се слика види сада у односу на мене, значи овај последњи са моје десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Ваше десне стране? Добро. Онда следећа, то је следећа фотографија број? Који је то број?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, мени није познато ко је тај, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Фотографија затим број 4?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: То су старије фотографије и много мутно су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се добро.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не види се добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ову фотографију тужиоче, личну карту ову?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро, онда број седам је ли тако? Шест број. Ово је иста фотографија коју сте већ видели мало пре.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, то је била фотографија приказана и мало пре, онај који има везано на челу ту траку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је 7.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Јако је мутна слика и врло слабо се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо на фотографију 8. Не то је онда читуља, тужиоче фотографија број 8 је читуља? То не треба. Значи број 9.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ништа се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите сада?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, сада боље се види. Овај у средини је исти човек, ја мислим да је то исти човек, овај у средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти као ко?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Оно што сам мало пре рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као онај с траком или као онај, неко други?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не као онај што је носио траку него као онај други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли њега знате из тог догађаја или само констатујете да је то иста особа? Мало пре сте рекли да не знате ко је то.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мало пре сам изјавила да ово лице који је био задњи стојећи мислила сам да је то лице које је учествовало тога дана ту и мислим да је реч о истом лицу који је у средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је сада у средини?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Дакле онај који је био на крају, који је подигао три прста, не онај у средини него онај који је био задњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за коју ситуацију њега везујете, шта је он радио?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Само што је био присутан, односно учествовао је, јер ја не знам да ли је убијао или није убијао и ко је убијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Неко питање? Не. Изволите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па питање за ову слику ако може да каже где је видела ово лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пита Вас бранилац ако не знате у којој ситуацији, где сте га видели, да ли место можете да определите?

СВЕДОК-ОШТ.ФАТИМА ГАШИ: Ово лице, овај човек везујем за ситуацију, за случај кад су дошли у мојој кући, одузели возило и видела сам га у нашем дворишту и када се догодио масакр ја сам ово лице видела на улици кад су нас покупили све. Тако ми се чини. Био је онако пунаст мало, није био толико висок, тамнопут, односно црномањаст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо на следећу. Ово тело тужиоче, да ли то треба?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда која је следећа, број 11. Да ли ово сада можемо мало оштрије?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда 12 фотографија.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Можете приближити мало слику? Не, лице, њихова лица не виде се довољно, не могу се примећивати довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 13.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Фотографија је доста тамна, не види се добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда 14.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Лице у средини је исти човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да констатујемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ту слику чини ми се да сам погледала још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову слику сте већ видели и на исти начин и сада исказујете. Следећа слика је број?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, док се припрема албум фотографија, сведокиња је гледајући ову слику поменула неко одузимање возила, па ако може да нам опише ту ситуацију. О којем се возилу ради, чије је то возило и ко је тачно одузео и којом приликом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то за возило да нам испричате?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Возило је одузето у мојој кући, возило је одузето половином априла када су први пут дошли, онда су рекли када сутра долазимо око два сата морате предати оружје, значи реч је о половини априла, сутрадан кад су дошли око два сата узели су мог мужа и одвели га у једну шупу и рекли су му да да новац, он је рекао

дај им новац, ја сам имала 1000 марака и тога дана сам им дала и скоро један сат су ме држали аутоматом уперено на мојим грудима и рекли су ми дај остали новац, ја сам рекла нема, али да тражим само по насељу, ако хоћете убијте ме, радите шта хоћете, ако хоћете ових 1000 марака узмите, ако нећете не морате. Они су узели тих 1000 марака, узели су ловачку пушку која је била пушка мога мужа и узели су возило ту испод капије које је било паркирано и отишли су. И након месец дана 14.маја кад су дошли по трећи пут стављали су све мушкарце и запалили куће у насељу Хасан Бећај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које марке је било то возило?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не знам која марка, али знам да је возило било добро, квалитетно, а марку не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које боје је било возило?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Црне боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је одвезао то возило? Дакле ко је одвезао то возило?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Они војници који су дошли и тражили да предамо оружје, дакле кад су дошли трећи пут и стрелили све мушкарце исти људи су то били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико њих је одвезло возило?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: У мом дворишту је било њих петоро, а вани на улици било је и других али није ми познато колико њих је било, а у мом дворишту тога дана кад су одузели возило и паре било је њих петоро и тукли су мог сина који је имао само 12 година, то се догодило 14.маја, и ја, мени су држали аутоматску пушку на грудима, а рекли су ми ајде иди ти код сина да се он не уплаши. А онај војник који је био на тераси он ми је тукао сина и држао му је аутоматик на леђима, онда ми је син испричао шта се догодило. Јер онај војник није дозволио да ја изађем и да будем тамо са осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми Вас питамо, пазите, ми Вас питамо за овај месец дана ранији догађај када Вам је одузето возило, колико је ту било војника и када су Вам узели возило колико њих је ушло у возило и одвезло га?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Догодио половином априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тада војника када су Вам узели возило?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Тога дана у мом дворишту је било пет војника, колико је било напоље није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико њих је ушло у возило један или више њих када су узели ауто?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Када су пошли возилом ја нисам приметила колико њих је ушло јер ја сам се вратила унутра да би дала новац овом другом војнику који је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је значи неко отишао возилом а неко остао?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, они су одвезли возило, изашли на улицу, а можда кад су узели новац они су опет заједно били јер су заједно и пошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је особа коју је препознала на слици била међу тих пет војника који су ушли у двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју мислите особу, са траком или ону другу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Без траке.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Тога дана њега нисам приметила, тог дана било је само њих петорица, ја нисам изашла, остала сам у мом дворишту, ту су дошли, ту је био и мој супруг а и син, један други испитивао је мог мужа али шта му је рекао мени није познато, али муж ме позвао и рекао ми је ајде улази донеси новац. Када сам пошла да узмем новац и тај војник пошао за мном и рекао ми је 10000 евра, јер 1000 је то мало, јер ћу те убити и запалићу ти кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да идемо сада на овај следећи фотоалбум где су три фотографије 3, 9 и 15 а после ћемо рећи чији је то албум, када буде завршила сведокиња гледање. Нисмо завршили овај албум, дакле да вратимо овај Хјуман рајс воч 15 и 16 да видите сад још ове две фотографије.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не сећам се овог човека, нисам га видела, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ова последња 16 из тог албума. Да ли можете мало боље само да ставите. Мало горе да подигнете, ето тако.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не знам, не сећам се ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо сада значи на фотографију 3. Нисмо Вас чули, морате да склоните руку од микрофона.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ово лице које има мало нос крив, крив нос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како он, стоји, чучи, шта он ради?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не овај који стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са које стране, десне или леве?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Са десне стране тамо, односно са моје леве стране који се види овде фронтално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро и кажите нам за коју ситуацију њега везујете?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: То је случај који се догодио 14.маја, овакво лице се појавило који је био јако агресиван, имао је такав нос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио кад је био агресиван?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Агресиван је био јер тукао је дванаестогодишње дете у наручју своје мајке, ја сад не знам како може бити агресивнији него кад поступа тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је који по реду од ових који стоји са леве стране да не буде ту неке недоумице?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Овај који је у стојећем ставу и који држи аутоматик у рукама, то је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли неких питања везано за ово? Не. Добро, затим ту исто фотографија број 9 из истог тог албума.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Онај који има, који је подигао прсте горе, ради се о истом лицу. Који има ту траку везану то је исто лице, а о овим осталима нема шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и фотографија број 15 из истог тог албума? Е сад то ако може мало ближе и мало јасније. Е тако, да ли овде препознајете?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Слика је доста тамна и овако као што је овај човек необријан ја нисам приметила ни једног, не сећам се ни једног тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оног позади?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: За овог који држи ово куче на рукама, за тога мислите? Овде се виде само два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, један има браду а овај други нема браду, ја Вас питам за овог који нема браду?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда ћемо да

Констатујемо да је то био фотоалбум слика одузетих од Славише Кастратовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда идемо на овај последњи фотоалбум на фотографије 4, не 42, 44, 46, 48, 50 и 53.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет то мало приближите ако може, ако може још мало.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда 46.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Може ли мало ниже да се спусти слика? Нисам сигурна на ни једног од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда 48.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. 50.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Хоћете мало ниже ово са десне стране да спустите само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или мало ближе, приближите мало.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и 53.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако смо завршили са фотографијама.

Да констатујемо да је ово био од 42 до 53 фотоалбум фотографија одузетих од Радосаве Минић. Да у овом првом фотоалбуму који је.

Да бисмо ово касније могли да употребљавамо.

Који је добијен од МКТЈ оштећена означила особу за коју ни ми не знамо како се зове, она која има траку на глави, да је у овом следећем албуму од Хјуман рајс воча означила оптуженог Поповића, у следећем албуму одузетог од оптуженог Кастратовића означила Николић Милојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то Ви били господине Поповићу, на оним фотографијама? Да, не? Машете руком као да, климате главом. Климате главом и имате примедбу, сада ћете да кажете. Оптужени Николићу то сте Ви били на овим сликама, на онима тамо одузетим од Славише Кастратовића.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

И оптужени Николић Милојко из просторије за оптужене каже да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Поповићу, сада док је сведок ту неку примедбу? Изволите.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Питао бих дотичну госпођу ако је у њеном дворишту био ја или у селу, где ме је она видела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пита Вас, јесте ли разумели питање.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ако треба да се окренем да ме види комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она Вас види, види Вас на монитору. Немојте да се окрећете нигде.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Те људе сам видела 14.маја на путу кад су дошли да убијају мушкарце, тога дана сам их видела.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Мене је видела тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, каже да Вас је видела тог дана.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па ја сам био тог дана, ја не негирам да нисам био. Али дотична госпођа, да ли сам ја био у двориште или у селу, где ме је видела?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Овај човек који каже и пита да ли сам ја био ту, нека стави руке на прсима својим да би ја видела боље.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Где да ставим руке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да стави руке?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: На грудима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На груди да стави.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ево и ставићу три прста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле пита Вас, оптужени Вас пита да ли сте га видели у селу или у дворишту?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Прошло је госпођо 13 година, ја не могу сад тачно да то кажем јер тешко је упоредити то време и данашње време и рећи нешто, рећи истину, односно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немам више ништа само једно да додам примедбу. Ова дотична госпођа описује, одлично описује човека који је био код ње и који је узео паре, то је Небојша Минић звани Мртви, али вероватно је сугерисано да је он под знацима навода мртав, па се тужилаштво гађа на моја леђа, ја тврдим, поново понављам ја не кажем да нисам био у том селу, да био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у лугу.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али дотична госпођа није ме могла видет у њеном дворишту јер сам, немогуће да сам ја био у њеном дворишту јер сам ја у том времену био већ у кући Чекуа и онда напоље у Захаћ, тако да је немогуће, а да ме је видела видела ме је 100% јер сам вероватно прошо, ја не негирам да нисам био тамо, био сам, милион пута ћу то рећи јер немам чега да се стидим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи оптужени, јесте ли разумели, понавља своју одбрану. А Ви нам реците од насеља Чеку до Ваше куће, до Вашег насеља колико је то удаљено?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Пречицом кроз пољану нема ни десет минута, али ако идемо около, пођемо главним путем ту има скоро двадесет минута. Ја знам да су тога дана дошли пречицом, значи кроз поље, кроз пољану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још неко има нешто да пита. Господине Мршовићу, господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па колега мислим да се први јавио, због тога. Само једно питање за сведокињу пошто се изјашњавала о овом догађају од априла месеца, када оду за тај атомобил, кажете да је било пет војника. Да ли можете нешто ближе да нам кажете како су изгледали ти војници? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Онај који је узео новац и увео ме тамо у ходник да би узео новац, он је био тамнопут, округло лице, дакле био је кажем тамнопут, био је необријан, а имао је јако, јако кратку косу, био је пунаст, нити је био много висок нити је био низак, осредњег раста, и исто тако и 14.маја исто лице је било тамо, дакле тога дана кад је узео новац код мене и онога дана кад се догодио масакр над нашим мушкарцима.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само ако могу још једно питање, значи питам за април месец, за тај догађај тих пет војника, ако може сведокиња да се сети, јесу ли то били млађи људи од ње или старији, по њеној процени?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: У оно време колико сам ја имала година, ја сам тад имала 42 године, али ја сам, ја мислим да они нису имали више од 35 година, могли су имати само мање а више никако.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и бранилац Јовковић.

АДВ.МИЛОШ ЈОВКОВИЋ: Бранилац окр.Николића. Само једна примедба судија, окривљени Николић је био на више фотографија а наводно сведокиња га је препознала само на оној где је он у униформи, тако да само ту примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко нешто има да пита сведокињу? Не. Да ли Ви имате још нешто да кажете госпођо Гаши?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате одштетни захтев поводом смрти Вашег мужа?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Ја сам ако је могуће хтела сам да знам, коме се данас суди, које је то лице коме се данас суди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас судимо оптуженима значи има више њих Миладиновић, Поповић, Кастратовић, Сокић, Видоје и Вељко Корићанин, Николић Милојко, Обрадовић Зоран, Момић Ранко, Богићевић Бобан и Брновић Радослав и Кастратовић Славиша, да. Немамо превод сада.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Хтела бих да питам ова лица која су оптужени како се осећају сада и да ли су познавали та лица која су убијали онога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ово разумем у смислу да се Ви придружујете кривичном гоњењу. Међутим ја Вас питам да ли Ви имате

одштетни захтев, не морате га определити само ме занима да ли га постављате?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Мени није познато шта постоји, које вредније од људског живота, шта може да се надокнади људски живот, чиме то може да се компензира кад се одузима човеку живот. Кад остану деца сирочади без оца, и како он може да одрасте као сироче без оца, то је јако тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у сваком случају то можете поставити и накнадно. За сада се ја Вама захваљујем што сте дошли. Господине Радивојевићу, сада на крају питање? Изволите, ајдете. Госпођо Гаши само још једно питање један бранилац има да Вам постави.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само да нам разјасни сведок, када је рекла за 14.април да су они дошли и да су им одузели, да ли је рекла да су одузели пушку којом су они чували стражу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекла је ловачку пушку.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чували стражу с том пушком? Дакле да ли сте од почетка бомбардовања или можда пре тога, да ли су мушкарци са оружјем које су имали чували стражу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, било је чувања, односно страже да неко ако примећује да нам прети опасност од свега онога што је могло да нам прети, да нам да знак да се ми припремимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су том приликом ти који су чували стражу носили са собом оружје?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Док нису нам одузели ту ловачку пушку ми смо са том пушком и чували, кад су нам одузели ми нисмо имали чиме, тако да су ноћу само остали људи и чували нас и насеље, али без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неки киоск у селу, да ли је тада био неки киоск, не мора да је радио, само ме занима да ли је био киоск?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: У сред насеља постојао је један киоск и тамо поред тог киоска они су чували стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тај киоск радио или не?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Не, није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање господо? Не. Хвала Вам што сте сведочили, што сте дошли, сада смо на овај начин завршили. Можете да идете. Позваћемо сада сведока Фадил или Фадилъ Беришу. Да ли може неко из суда у Приштини да позове следећег сведока?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ГАШИ: Да, биће позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Бериша.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли молим Вас да нам се представите?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Фадиљ Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Ваше оца? Господо да ли може у судници мало тише да буде.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Исуф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година Вашег рођења?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: 1972. сам рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше место рођења?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ћушк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ћушк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање? Како сте рекли господине Гани? Извините још једном.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Кафеџија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања које би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ово упозорење?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Хоћу да знам због чега сте ме звали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па позвали смо Вас као сведока, да ли сте разумели упозорење да треба да говорите истину?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Хоћу да чујем тачно због чега сам позван овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рећи ћу Вам само морате пре давања исказа да положите заклетву па Вас ја молим да понављате замном. Заклињем се.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Пред Богом ја ћу одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Само оно што је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: И свему ономе што је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ја се извињавам, он је рекао о свему ономе што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да унесемо ово у записник.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву на начин евидентиран путем аудио технике и заклео се да ће пред Богом говорити истину исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бериша, ми смо Вас позвали због тога што смо, судимо овде за догађај од 14.маја '99.године, ја заиста имам податке да, односно немам податке да сте Ви. Шта је рекао?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ја знам да сте ме позвали, али не знам разлог због чега сте ме звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћете да чујете. Дакле, према нашим подацима Ви нисте раније никада причали о овом догађају, међутим. Е сад значи режија ми чујемо сада и господина Ганија како преводи албански, треба да угаси неко дугме тамо или да иде неко од судске страже да му тамо подеси.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Добро је сада, добро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, позвали смо Вас због тога што на пример Мустафа Хисвукај, Тахир Кељменди, то су људи који су после овога догађаја сакупљали и сахрањивали тела. Они су нам рекли да сте са њима били и Ви. Због тога смо Вас позвали да бисмо Вас питали за неке људе и за оно што је Вама познато о том догађају. Дакле, да ли је то тачно или није да сте Ви учествовали у сакупљању и сахрањивању људи који су настрадали 14.маја и шта Ви знате уопште о догађају од 14.маја?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Могу да говорим само о ономе да је то била истина и да смо ми све те остатке сахранили заједно са тим Тахиром и овај други Мустафа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето зато смо Вас позвали, сада нам кажите где сте Ви били 14.маја?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ја сам већ одговорио на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим како сте Ви, знамо да су неки људи се склонили, неки су се сакрили у шуми, у лугу, у каналу и тако даље, дакле где сте Ви били, јесте ли били са осталим мушкарцима, јесте ли били са женама и децом или сте успели пре или после тога да побегнете?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ја сам тада био у селу у Ћушки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте били када су ту дошли војници или сте се негде склонили?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Реко сам да сам био у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете ли онда да ми кажете. Пазите, ја сам Вам рекла упозорење Ви не морате, има ту неких законом предвиђених разлога да не морате да одговорите на свако питање, рећи ћете нам нећу да одговорим из тих и тих разлога, ако су то оправдани разлози то је онда све у реду. Шта хоћу да Вас питам, ми имамо, да ли знате ко је то Авди Бериша? Значи Авди Бериша.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Није ми познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је према нашим подацима из оптужнице убијен на путу, према неким сведоцима из Вашег села он је убијен на путу и онда према, следећи ту логику.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Они су тако изјавили, то је на њихову одговорност и можете њих питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ко је то Авди Бериша, добро. Да ли сте Ви тада можда учествовали у његовој сахрани? Не. Да ли знате ко је то Ибиш Кадри Гаши?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте учествовали у његовој сахрани?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Они који су то урадили, они који су убијали њих питајте шта су они урадили, кога су убијали, мене питајте само о ономе у вези сахране лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас то и питам, треба да Вас питам сада, знате, ако ми кажете да знате ко је то, треба да Вас питам у ком сте стању затекли тело, међутим ако не знате ко је Авди Бериша ја не могу да Вас питам ништа у вези тога, значи ако знате ко је Ибиш Кадри Гаши, ако сте учествовали у његовој сахрани могу онда да Вас питам у ком је стању било његово тело.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ја сам већ рекао, они који су извршили такав злочин Ви питајте њих зашто су то урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви мене разумете господине Бериша, да ли сте у стању да нам опишете како је изгледало тело Ибиш Кадри Гашија? Да ли је то тело било запаљено или не, да ли је имало неке, да ли је изгледало другачије од осталих тела?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Још једном понављам, запаљене те лешеве ми смо гасили, а организација убистава то се зна, то и српски парламент, српска скупштина зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ми не знамо пазите какво је било тело Ибиш Кадри Гашија, да ли је он имао напред на грудима нешто карактеристично када сте тело нашли, разумете, пре него што сте га сахранили? Да ли се сећате тога? Шта те рекли сад, нисмо чули?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Не постоји лице Бедри Кадри Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ибиш Кадри Гаши наравно да постоји и нашли су га овде људи и причали нам нешто, значи то Вас питам.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ја понављам још једном, ми смо само она тела која су била, која нису била изгорела тотално, само то смо покупили и сахранили, остало нисмо, а знају сви ко је наређивао и ко је извршио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е видите, ја Вас за то и питам. Ја Вас управо питам за тог Ибиш Кадрију Гаши и за то шта је он имао напред на грудима.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ја ево Вама одговарам да Ви то знате, зна српски парламент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви не знате.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Зна Академија наука, ви то знате, они који су извршили то и који су наређивали они то знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли неко има нешто да пита овог сведока? Тужилац. Ви сте позвани по службеној дужности, ја сам мислила да Ви памтите рецимо ко је припремао тело Авди Берише и тако даље, да нам то кажете, како је изгледао Ибиш Кадри Гаши и још ови други који нису изгорели, међутим Ви причате о српском парламенту а тужилац да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли хоће да нам каже која је тела припремио за сахрану и сахранио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже она која нису запаљена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоће да нам каже по имену, ако не шта да радимо.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Сва тела која су била изгорела ми смо покупили и сахранили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте сахранили тела која нису изгорела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли, нисмо превели.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: У сахрани тих других тела ја нисам учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте само ове који су у кућама изгорели?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Да, само оних лица која су изгорела по кућама и које сам ја, код које сам лично угасио пламен, односно ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питање још неко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кућа Гаши Деме да ли зна где се налази и колико је тела ту пронашао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте, него тела, да ли је било ту неко тело или су били само остаци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касни нам превод сад.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ја сам га замолио да понови још једном. Не сећа се колико тела је ту било у тој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа колико је тела било у кући Азема Гашија?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Реко сам већ да нисам бројао та тела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у кући Гаши Сахита?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Нисам бројао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је познавао Чауша Љушија?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Као фигуру да, као становник Ћушке да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта се десило са њим 14.маја '99.године?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Зна о томе и српски парламент и они који су добили наређења шта се догодило са њим тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу смирите се да завршимо данас ако може без Вас, мислим са Вама овде у судници. Ево и оптужени Момић Вас смирује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате то што зна српски парламент?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче одбија се. Немојте одговарати тужиоцу на таква питања, просто провокације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Да ли још неко има питања? Знате ли шта ћу да Вас питам, јесте ли Ви у то време имали можда кафану или то имате сада?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Не, тада ја нисам поседовао, нисам имао кафану, тад, сад имам кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте познавали људе у селу?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тад у селу било избеглица из неких других села?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је Ваша кућа, у ком насељу?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: То насеље нема назива, то је без назива, ту су само две куће, дакле не постоји насеље, али у Ћушку да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с које стране пруте?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Са десне стране кад се иде према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је оно ближе Дечанском насељу или је ближе Хасан Бећу или је ближе Чекуима или на почетку, на улазу?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Нити у близини Дечанског насеља и Хасан Бећаја него негде на средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли су можда Вама позната имена Динај Исет, Авдиљај Хасан и Авдиљај Гани? Да ли су то људи уопште из Ћушке? Динај Исет.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Имена да се понављају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Динај Исет, Авдиљај Гани и Авдиљај Хасан.

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Они нису из села Ћушке они су били као избеглице у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из ког су они села?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Нисам их питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их питали. А мислим да ли имају они неке сроднике?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се они у селу тада налазили сами или са породицама?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Колико је мени познато били су са својим породицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам Вас због тога што, јесу ли они били тад 14.маја?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: 14.маја они су већ били убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: То знају ови који су их убијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ми сад то утврђујемо па Вас ја питам како знате да су Авдуљај Гани или Ганин, значи то ћете нам сад рећи Гани или Ганин и Авдиљај Хасан убијени тада. Да ли знате у којим кућама?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Рекао сам да сам ја овде дошао само за лешеве који су изгорели, које сам лично угасио и за друге ствари немојте ме питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас и питам како знате за ове да су тада убијени ако их нисте. Да ли сте их можда лично угасили или лично сахранили управе то Авдиљај Ганија и Авдиљај Хасана?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Ја сам само изјавио да сви они који су били изгорели ја сам покупио њихове, делове њихових тела, али по именима ја њих нисам познавао тад и имена нисам их забележио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о ексхумацији и касније обдукцији?

СВЕДОК ФАДИЉ БЕРИША: Нисам ја учествовао у томе, ја знам о томе али ја нисам лично учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање господо? Оптужени, браниоци, пуномоћници? Нико. Хвала Вам онда што сте дошли, на овај начин смо завршили. Ја се захваљујем и суду у Приштини и режију молим да одјави ову видео конференцијску везу и да нам. Можете да идете господине Бериша, хвала Вам што сте дошли. Дајте нам молим Вас слику суднице и на овај начин ћемо за данас да завршимо и договоримо се за следећи пут и за остале доказе које имамо да изведемо. Господине Радивојевићу изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице. Као бранилац, данашњи бранилац господина Брновића, желео бих да истакнем да последњих шест сведока који су ишли улицом уопште га не спомињу, значи остао је само Мујо Гаши, говорим ради оцне његовог статуса у овом предмету. Као бранилац Славише Кастратовића поново предлагем укидање притвора, јер из прве одлуке Апелационог суда види се да тада и у међувремену нисмо ништа ново добили, јер се у одлуци каже првостепено решење уважавањем жалбе окривљеног Кастратовића и његовог, морало бити укинато. То је донето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то донето?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 19.11.2010.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То оно од прошле године причате?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да. Говорим у принципу се ништа није променило, и зато предлагем да се укине. На основу извештаја Министарства одбране, СУП-а, уопште немамо никакав доказ о постојању те јединице, на основу исказа који ће дати ови сведоци за које морам добити позиве, ако може служба да ми да, да би их послао, утврдићемо гдје је био, то се види и из изјаве коју су они оверели у суду. Због тога предлагем да се укине притвор, јер фактички немамо ни један доказ, спомиње се Кастратовић син Душана, мој окривљени је Кастратовић Милића Славиша. У оној изјави од Бетема Гашија на коју се тужилац позивао и да не бих понављао све, пошто сам све написао, молим Вас да имате у виду то и да одлучите о притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада идемо на овај договор за сведоке, исцрпљујемо оптужницу, што се тиче оптужнице имамо овога сведока, ја не знам да ли пуномоћници могу да нам помогну, Незир, ја мислим да је он у Белгији. Пуномоћници када се враћа овај сведок који је у Белгији код свог сина, господине Радоњићи, госпођо Кандић, када се враћа овај сведок из Белгије, овај који је у Белгији код сина у посети? То не знате, а не зна ни он. Остаје значи дуже. Дакле, када будемо тог сведока завршили, само да проверим то, Кељменди Ханифе, њу нисмо саслушали затим остаје и Кељменди Ајше коју смо такође звали и за њу

ћемо, значи ово је био Незир Тахирукај, за њу ћемо проверити за Кељменди Ајше, затим тужилац ће нам рећи, Кељменди Ајше је иначе жена Кељменди Скендера чијег тела нема, чије тело није обдуцирано. Тужилац ће нам рећи да ли ће имати, имаће времена да размисли, да провери да ли ће имати, а и суд за сад то тражи сроднике и било какве податке о особама за које сам ја данас питала, то сте чули, питала сам и раније Авдиљај Гани, чак не знамо да ли је Ганин или Гани затим Авдиљај Хасан и овај послењи Исмет Динај, то су особе чије сроднике тражимо. Затим имамо још неке сведоке које суд тражи по службеној дужности, осим тога остали су сведоци за које смо донели решење, Југослав, ја не знам, опет не могу да се сетим презимена и Бешовић Веселин. Југослав Дуњић Стевановић и Бешовић Веселин. За Миливоја Здравковића се нама тужилац није изјаснио. Шта каже тужилац за Миливоја Здравковића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео за Миливоја на које околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности, где је био Славиша Кастратовић 14.маја, је ли то?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да, он је иначе данас, и данас живи доле, председник је Општине ваљда Гораждевац или у Месној канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на околности где је био Кастратовић.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 14.маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14.маја. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан сам са тим предлогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и значи имао ту тројицу, имамо Кељменди Ајше за коју проверавамо, имамо сведока који је у Белгији, имамо сведока Ајета Гашија који је у болници и за кога не знамо заправо шта је са њим и имамо ове сведоке за које тражимо податке ко су њихови сродници. Значи за Љуши Сафедина, Сабрије је била, то је њен брат, затим Авдиљај Хасана не знамо ко су сродници, Љуши Рамиза сведочила је Сабрије Љуши то је њен муж, његовог тела нема, Кељменди Скендер чекамо Ајшу Кељменди, Авдиљај Гани и Авдиљај Хасан, тражимо сроднике, Љуши Џафер, Сабрије Љуши је сведочила, то је њен девер, Шаља Исуф или Јусуф, намамо сроднике за њега и Скендер Аљуши, уколико је то Скендер Љуши онда је то девер или брат Сабрије Љуши, не знам сад на памет, ако је то Аљуши ми онда не знамо о којој се особи ради.

Пуномоћник ошт.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Нема Аљуши судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Аљуши, то вероватно нема, то је вероватно грешка у оптужници и остаје такође Џудовић Саша кога су предложили пуномоћници и за ког се ни тужилац нити одбрана, нико није изјаснио. Тужилац шта каже? Џудовић Саша као сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, немам ништа против нека дође, али ништа ново нећемо добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа против, добро. Браниоци за тај предлог. Господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја не знам уопште на које околности па не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доставићемо Вам то онда писмено па ћете се изјаснити. Имамо тај писмени, дајте да прочитамо ако то можемо сада да нађемо. Неки предлог сада господине Перовићу? Изволите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Спомињете сведоке, ја немам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сад, нема везе.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Али унапред се изјашњавам да ће и пар сведока у корист одбране Обрадовића на околности његовог боравка како у јединици тако и од 14.маја, предложити у наредном периоду, да ћу доставити адресе и бројеве телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложите. А за Џудовић Сашу каже на околности догађај обухваћених оптужницом стоји овде. То је то што пише, ако хоће браниоци могу сада да се изјасне, ако неће не морају има времена.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Ево ја ћу се изјаснити, ја се противим предлогу да се саслушан Саша Џудовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се противите, добро.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Зато што је Саша Џудовић већ саслушан на околности везано за оптужницу, тако да постоји његова изјава као осумњиченог па и окривљеног у предмету. Да је правноснажно окончан истражни поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као осумњиченог или окривљеног?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: И осумњиченог и окривљеног, значи и у полицији.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не, они га предлажу као сведока. Господине Перовићу предлажу сведока, као сведок.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Постоји његова изјава на околности тога, противим се предлогу, сматрамо га неоснованим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу то се не користи, друго својство, разумете.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: А да би сте ме разумели ако могу само да кажем, саслушан је као осумњичени у полицији и као окривљени пред истражним судијом у вези тих навода за који траже као сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па као сведок мора да говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо објашњавати сада процесна својства уопште овде. И имамо сведока «ПС», «Пиес» или «Пеес» како год хоћете и он остаје још, то је то, на тај начин завршавамо са овим

доказима из оптужнице. Наши термини су, рећи ћете ми колико, ми планирамо да позовемо сведока прво овога за ког знамо да ће доћи а то је сведок «ПС», а затим да позовемо ове друге сведоке кад будемо сазнали када се враћа сведок из Белгије, када будемо разговарали са госпођом Ајшом Кељменди, да ли хоће или неће да дође, господин Радивојевић ће нам већ обезбедити ове сведоке. То ћемо позвати преко њега, уколико. Да ли можете да ми кажете. Господине Радивојевићу, добро. Само питам за сведока «ПС» колико времена треба господо, како процењујете, за питања одбране и питања и окривљених и бранилаца, да ли је довољно два, три дана? Довољно вам је то. Добро, онда ћемо овога сведока позвати у периоду од 21. до 25. Морам да признам да ћемо вероватно радити 22., а не 21., значи 22.новембра и да је то то и да уколико за сада нисмо сигурни да ли ћемо радити овде или у Палати правде, то ћете бити обавештени. Уколико будемо овде у том термину радићемо поподне, уколико можемо да добијемо у Палати правде судницу радићемо тамо пре подне те недеље 21.нећемо радити, постоји могућност да онда ако нам буде требало време и ако будемо у Палати да продужимо суђење и оне тамо недеље, понедељак и уторак и то је то. Ја се надам да ћемо тада завршити. Или дакле у Палати од 09.30 или овде од 14.30., 21., не, нећемо 21., него ћемо 22. до 25., и ако будемо у Палати и ако нам буду требали дани наредни ићи ћемо и на понедељак тај један који смо пропустили. Ето то је то. Одлучићемо, кажем вам послаћемо вам писмено обавештење када се будемо одлучили за место и за судницу. После тога ћемо радити сведоке одбране и ове сведоке који су остали из оптужнице а који из неког разлога нису могли да дођу. Сада ћемо да одлучимо о предлогу за оптуженог Кастратовића и о још неким предлозима ако их има. Да ли има још предлога? Браниоци, нема предлога? Сачекаћете једно пет минута, десет.

И ко још, и Перовић бранилац, добро.

Одбили смо предлог браниоца Радивојевића и даље мислимо да стоје разлози за задржавање оптуженог Кастратовића у притвору, видимо се 22.новембра и добићете обавештење да ли је то овде поподне у овој судници или у Палати пре подне у судници број 1.

Довршено у 14. 16 часова.

Записничар

Председник већа-судија